

In Veria

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΜΑΪΟΥ 2025 | ΕΤΟΣ 4ο - ΦΥΛΛΟ 153 | Ιστοσελίδα: newspaper.inveria.gr | Κυκλοφορεί δωρεάν

Λογοτεχνικό Editorial:

Δόξα και έλεος...

Σελ. 2

Θέματα που τέθηκαν στην
συνεδρίαση του **Δ.Σ. Βέροιας**

Σελ. 7

Πολιτιστικές εκδηλώσεις 2025
στην Πατρίδα

Σελ. 5

ΑΠΟΨΗ (του **Ν. Τουμπουλίδη**)
Η Γενοκτονία των
Ελλήνων του Πόντου

Σελ. 10

ΑΡΘΡΟ: Home Care. Η κατ' οίκον
νοσηλεία στην Ελλάδα σήμερα

Σελ. 12

ΑΠΟΨΗ (του **Αναστ. Βασιάδη**)
Η οικογένεια ως αναντικατάστατο
στήριγμα της Κοινωνίας

Σελ. 13

ΑΠΟΨΗ (του **Αργ. Αργυριάδη**)
Στη χώρα του «κανένα»

Σελ. 14

ΑΠΟΨΗ (του **Θαν. Σκούφια**)
Δυο πόρτες έχει η ζωή

Σελ. 15

ΑΡΘΡΟ (του **Επισκόπου**
Μελιτηνής Μάξιμου Παφίλη)
Η Συντριβή της Υποκρισίας

Σελ. 16

ΑΠΟΨΗ (του **Αλ. Χατζηκώστα**)
Κέρδη για τους λίγους και
μόνιμες ζημιές για τους πολλούς

Σελ. 18

ex - Αιρετικά

Η στήλη που σπάει τα δόγματα...
Με την υπογραφή του **Ν. Βουδούρη**

σελ. 20

«ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ»

ΠΡΩΤΗ ΚΑΜΠΑΝΙΑ για τις ΣΤΕΓΕΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΜΕΝΗΣ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ

- Έναρξη με συναυλία των γιών του Στράτου
Διονυσίου στο γήπεδο της Πατρίδας (30/8/2025)

- Τι είπε η **Νόρα Σαρκατζή** κατά τη διάρκεια
συνέντευξης Τύπου

σελ. 3

Η Γενοκτονία
των **Ελλήνων**
του **Πόντου**

του προέδρου της ΕΛΒ
Νίκου Τουμπουλίδη

σελ. 10

Πως μερικά ηλεκτρικά
πατίνια αναστάτωσαν
μια ολόκληρη πόλη

- Τι ειπώθηκε στο Δημοτικό
Συμβούλιο Βέροιας

σελ. 6

Δόξα και έλεος...

Λογοτεχνικό editorial, του Νίκου Βουδούρη

Δυο χέρια ανοιχτά, υψωμένα ψηλά στον ουρανό. Στο ένα κρατάς βασιλικό και στ’ άλλο ξύλινο σταυρό.

Λες μια προσευχή, με λόγια γνωστά και γνώριμα. Δόξα σε σένα και ελέησέ με σ’ ακούω να λες με λυγμούς.

Από τη μια υμνείς και απ’ την άλλη ικετεύεις. Σκοτάδι και φως εναλλάσσονται στο καθάριο πρόσωπό σου.

Ένα αεράκι φυσά που και που, πότε θερμό και πότε κρύο. Σαν και ο άνεμος να θέλει να συμβαδίσει μαζί σου.

Δεν ζητάς κάτι για σένα, παρά μόνο έλεος. Μα αναρωτιέμαι αν αυτό από μόνο του σου αρκεί για να ζήσεις.

Ξαφνικά ο ουρανός σκοτεινιάζει και μοιάζει σαν σε κάποιον να μιλάς. Κουνάς το κεφάλι και τα χέρια κατεβάζεις.

Με βήμα γοργό σε βλέπω να φεύγεις, ανάλαφρος και πιο ήρεμος. Μη και σου μίλησε ο ουρανός, αναρωτιέμαι.

Όποτε από τότε σε συναντώ με χαμόγελο μου λες καλημέρα. Πλέον είμαι σίγουρος, σου έδωσε το έλεος που ζητούσες... ■

InVeria

Εβδομαδιαία Ψηφιακή Εφημερίδα

Σύμβουλος Έκδοσης:
Βουδούρης Γ. Νικόλαος

Έδρα: Δ. Βικέλα 1 (1ος ορ.) TK 59132, ΒΕΡΟΙΑ

e-mail: info@inveria.gr & inveriagr@gmail.com

Τηλ. επικοινωνίας: 2331 303763 και 6942 982 745

newspaper.inveria.gr & InVeria.gr

ΣΚΑΝΑΡΕΤΕ ΕΔΩ
ΓΙΑ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΕΤΕ
ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ
ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΣΤΟ e-mail ΣΑΣ

Πως μπορώ να δημοσιεύσω κάποιο άρθρο;

Στείλτε τα επώνυμα άρθρα σας στο info@inveria.gr με την αναγραφή στο θέμα «Για την εφημερίδα InVeria». Τα άρθρα θα συλλέγονται, θα αξιολογούνται και σε περίπτωση δημοσίευσης θα ενημερώνεστε άμεσα.

Μπορώ να γίνω συνδρομητής;

Η ψηφιακή εφημερίδα «InVeria» διακινείται online, ωστόσο υπάρχει η δυνατότητα να γίνει κάποιος συνδρομητής και θα λαμβάνει το κάθε φύλλο από το βράδυ του Σαββάτου. Το κόστος της συνδρομής/χορηγίας είναι 20 ευρώ/χρόνο.

Πως μπορώ να διαφημιστώ στην εφημερίδα;

Στείλτε το e-mail σας στο info@inveria.gr ή καλέστε μας στο 6942.982.745.

«Τα Παιδιά της Άνοιξης»

© InVeria.gr

Πρώτη καμπάνια για τις Στέγες Υποστηριζόμενης Διαβίωσης

- Έναρξη με συναυλία των γιών του Στράτου Διονυσίου στο γήπεδο της Πατρίδας (30/8/2025)
- Τι είπε η Νόρα Σαρκατζή κατά τη διάρκεια συνέντευξης Τύπου

Ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων ΑμεΑ «Τα Παιδιά της Άνοιξης» ανακοίνωσε την έναρξη μιας νέας καμπάνιας με στόχο την ανέγερση Στεγών Υποστηριζόμενης Διαβίωσης (ΣΥΔ) για άτομα με αναπηρία, σε οικόπεδο δίπλα στο νέο ΚΔΗΦ της Πατρίδας.

Η καμπάνια θα ξεκινήσει με μια συναυλία των παιδιών του Στράτου Διονυσίου (Άγγελο, Στέλιο και Διαμαντή), που θα πραγματοποιηθεί στις 30 Αυγούστου στο γήπεδο της Πατρίδας Δ. Βέροιας, την οποία θα διοργανώσει ο Πολιτιστικός Σύλλογος Πατρίδας «Ευ. Χωραφάς».

Η σχετική ανακοίνωση έγινε στο πλαίσιο συνέντευξης Τύπου του Πολιτιστικού Συλλόγου Πατρίδας «Ευστάθιος Χωραφάς», που πραγματοποιήθηκε την Δευτέρα 12 Μαΐου 2025, στο νέο ΚΔΗΦ των «Παιδιών της Άνοιξης», για τις καλοκαιρινές πολιτιστικές δράσεις του 2025.

Ν. Σαρκατζή:
«Οι ΣΥΔ επιτρέπουν στα άτομα με αναπηρία να ζουν με αξιοπρέπεια και αυτονομία»

Η πρόεδρος των «Παιδιών της Άνοιξης», Νόρα Σαρκατζή, τόνισε τη σημασία του έργου, επισημαίνοντας ότι οι ΣΥΔ παρέχουν ένα ασφαλές και υποστηρικτικό περιβάλλον για άτομα με αναπηρία που δεν μπορούν να διαβιώσουν αυτόνομα. «Δεν θέλουμε πλέον λόγια. Θέλουμε πράξεις, θέλουμε λύσεις και οι λύσεις να είναι ουσιαστικές,» δήλωσε χαρακτηριστικά.

Το σχέδιο περιλαμβάνει την κατασκευή τριών κατοικιών σε πρώτη φάση, καθεμία από τις οποίες

θα φιλοξενεί έως τέσσερα άτομα. Η επιλογή αυτής της δομής βασίζεται στην ανάγκη παροχής εξατομικευμένης φροντίδας, λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορετικές ανάγκες των ωφελούμενων.

Η κα Σαρκατζή υπογράμμισε επίσης τη σημασία της κοινωνικής ένταξης και της αποϊδρυματοποίησης, αναφέροντας ότι οι ΣΥΔ επιτρέπουν στα άτομα με αναπηρία να ζουν με αξιοπρέπεια και αυτονομία, χωρίς να επιβαρύνουν τις οικογένειές τους ή να βρίσκουν στέγη όταν οι γονείς τους φύγουν από τη ζωή ή αδυνατούν να τους φροντίσουν. «Θέλουμε να ξέρει ο γονιός ότι ό,τι και να του τύχει, υπάρχουν δομές να αφήσουν τα παιδιά τους και να τα αφήσουν με χαρά,» σημείωσε.

Η νέα καμπάνια του Συλλόγου «Τα Παιδιά της Άνοιξης» στοχεύει στην ευαισθητοποίηση του κοινού και στη συγκέντρωση των απαραίτητων πόρων για την υλοποίηση αυτού του σημαντικού έργου.

Η συμμετοχή και η υποστήριξη της τοπικής κοινωνίας θεωρούνται καθοριστικές για την επιτυχία της πρωτοβουλίας. Άλλωστε, υπάρχει το λαμπρό παράδειγμα της προηγούμενης εκστρατείας για την κατασκευή του νέου ΚΔΗΦ, το οποίο εγκαινιάστηκε το φθινόπωρο του 2024.

Απέδειξαν πως μπορούν στην πράξη...

Το πρώτο «στοίχημα» κερδήθηκε και χάρη στην ιδιωτική πρωτοβουλία ολοκληρώθηκε μέσα σε λίγα χρόνια η σημαντική νέα δομή της Πατρίδας. Πλέον, με τα σπιτάκια για την αυτόνομη διαβίωση ατόμων με αναπηρία, θα ολοκληρωθεί το αρχικό όραμα.

Να σημειωθεί ότι σε αυτές τις οικίες θα μπορούν να φιλοξενηθούν άτομα κάθε μορφής αναπηρίας, χωρίς να γίνεται «διαλογή» περιστατικών (όπως πολύ συχνά ακούμε να συμβαίνει σε διάφορες προσωποπαγείς δομές), αρκεί να μην έχουν συμπεριφορά που μπορεί να βλάψει τους άλλους ωφελούμενους.

Όπως άλλωστε γίνεται και στα Κέντρα Δημέρευσης των «Παιδιών» σε Αλεξάνδρεια και Βέροια. Ακόμα και τα παιδιά όσων (ελαχίστων) σήμερα στέκονται με φθόνο απέναντι στο έργο των «Παιδιών της Άνοιξης», για τους δικούς τους ιδιοτελείς προσωπικούς λόγους, αν στο μέλλον παραστεί ανάγκη, οι δομές που σχεδιάζονται θα είναι διαθέσιμες για τα παιδιά τους.

Σαφές χρονοδιάγραμμα για την έναρξη και αποπεράτωση των εργασιών ακόμα δεν υπάρχει, καθώς αυτή την περίοδο συντάσσονται οι σχετικές μελέτες, αλλά αν κρίνουμε από την προηγούμενη επιτυχημένη πρωτοβουλία για το ΚΔΗΦ, στα επόμενα 3 – 4 χρόνια υπολογίζουμε ότι θα μπει το πρώτο... κλειδί στις δομές! ■

An advertisement for Greek coffee. The background is a warm, wooden-textured wall. In the foreground, there's a traditional wooden coffee mill (mouli) with a metal bowl filled with dark coffee beans. To the right of the mill is a white ceramic cup with a red circular logo that says 'ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΑΦΕΣ' and 'ΠΑΤΡΙΔΑΣ'. Next to the cup is a small, ornate metal pot (doul) filled with coffee. The text 'Ο καλύτερος Ελληνικός καφές της αγοράς είναι εδώ!' is written in large, bold, yellow Greek letters. Below it, in a smaller, cursive font, it says 'Απολαύστε τον κάθε στιγμή!'. At the bottom, the address 'Πίνδου 1, Βέροια (περιοχή Αστικών)' and the phone numbers 'Τηλ. 23310 25713 - 23310 71713' are listed in white.

Ο καλύτερος Ελληνικός καφές της αγοράς είναι εδώ!

Απολαύστε τον κάθε στιγμή!

Πίνδου 1, Βέροια (περιοχή Αστικών)
Τηλ. 23310 25713 - 23310 71713

Καλοκαίρι 2025 στην Πατρίδα με μουσική, παράδοση και ανθρωπιά

- Παρουσιάστηκε το πρόγραμμα εκδηλώσεων του Π.Σ. «Ευ. Χωραφάς»

Ένα πρόγραμμα γεμάτο ρυθμό, πολιτισμό αλλά και κοινωνική ευαισθησία παρουσίασε σε συνέντευξη Τύπου ο Πολιτιστικός Σύλλογος Πατρίδας «Ευστάθιος Χωραφάς», δίνοντας το στίγμα του φετινού καλοκαιριού στην περιοχή.

Οι θερινές εκδηλώσεις αποκτούν φέτος ανανεωμένο χαρακτήρα, με μετακίνηση των ημερομηνιών για το τριήμερο 26-28 Ιουνίου, ώστε να συμπίσουν με την επίσκεψη του αδελφοποιημένου συλλόγου Κυπερούντας από την Κύπρο. Η φιλοξενία αυτή, πέρα από τιμή, δίνει και διαπολιτισμική διάσταση στον θεσμό.

Το πρόγραμμα, όμως, δεν περιορίζεται μόνο στη διασκέδαση. Στις 30 Αυγούστου το γήπεδο της Πατρίδας θα γεμίσει ήχους και συναισθήματα, σε μια μεγάλη φιλανθρωπική συναυλία με τη συμμετοχή των Στέλιου, Άγγελου και Διαμαντή Διονυσίου, αφιερωμένη στον σκοπό δημιουργίας κατοικιών για άτομα με αναπηρία. Τα έσοδα θα διατεθούν στο νέο έργο του συλλόγου «Τα Παιδιά της Άνοιξης», που αφορά στην ανέγερση τριών οικίσκων πλησίον του νέου ΚΔΗΦ της Πατρίδας, που θα λειτουργούν ως στέγες αυτόνομης διαβίωσης.

Η συνέντευξη Τύπου δόθηκε το μεσημέρι της Δευτέρας 12 Μαΐου 2025, στο ΚΔΗΦ των «Παιδιών της Άνοιξης» στην Πατρίδας. Συμμετείχαν ο πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Πατρίδας «Ευ. Χωραφάς» Αντώνης Καγκελίδης, ο εφημέριος της Πατρίδας και Αρχιερατικός Επίτροπος Δοβρά πρωτοπρεσβύτερος π. Διονύσιος Συρόπουλος και η πρόεδρος του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων ΑμεΑ «Τα Παιδιά της Άνοιξης», Νόρα Σαρκατζή.

Οι προγραμματισμένες εκδηλώσεις του Π.Σ. Πατρίδας

Δευτέρα 19 Μαΐου 2025

Συμμετοχή του Συλλόγου στις εκδηλώσεις μνήμης για την Ποντιακή Γενοκτονία στην πλ. Αγ. Σοφίας, στη Θεσσαλονίκη

Δευτέρα Αγ. Πνεύματος (9 Ιουνίου 2025)

Τη Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος, θα αναβιώσει το Ταφικό Έθιμο στα κοιμητήρια της Πατρίδας, τιμώντας την ιστορική συνέχεια της κοινότητας, αμέσως μετά τη Θεία Λειτουργία.

Πολιτιστικό Τριήμερο: 26-28 Ιουνίου

Το καλλιτεχνικό μέρος αναμένεται δυνατό και πολυπρόσωπο, με αγαπημένους καλλιτέχνες και παραδοσιακές μουσικές βραδιές:

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2025

ΓΗΠΕΔΟ ΠΑΤΡΙΔΑΣ

26 ΙΟΥΝΙΟΥ 2025

27 ΙΟΥΝΙΟΥ 2025

28 ΙΟΥΝΙΟΥ 2025

30 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2025

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

25 ΙΟΥΛΙΟΥ 2025

Τετάρτη 26/6: Ποντιακή έναρξη με τον Θεόφιλο Πουταχίδη και τον Στέλιο Μαβίδη.

Πέμπτη 27/6: Μουσική συνάντηση παραδοσιακού και λαϊκού τραγουδιού με τη Γωγώ Τσαμπά, τον Νεκτάριο Κοκκώνη, τον Χρήστο Αδαμόπουλο και τον Σταύρο Σαββίδη.

Παρασκευή 28/6: Λαϊκή κορύφωση με τον Γιώργο Μαργαρίτη και ποντιακή συμμετοχή από τον Κώστα Καραπαναγιωτίδη.

25 Ιουλίου: Το παραδοσιακό πανηγύρι

Στο προαύλιο του Ι.Ν. Αγίας Παρασκευής, το παραδοσιακό πανηγύρι επιστρέφει με τοπικούς πάγκους, καλλιτεχνικές συμμετοχές και ατμόσφαιρα παλιάς εποχής, όπως αρμόζει στη γιορτή της ενορίας.

30 Αυγούστου: Μουσική για καλό σκοπό

Η φετινή φιλανθρωπική συναυλία είναι πολλά περισσότερα από ένα μουσικό γεγονός. Είναι υπόσχεση και προοπτική. Οι τρεις γιοι του αξέχαστου Στέλιου Διονυσίου θα ενώσουν τις φωνές τους για να στηρίξουν το όραμα του συλλόγου «Τα Παιδιά της Άνοιξης»: τη δημιουργία τριών σπιτιών υποστηριζόμενης διαβίωσης, με στόχο μελλοντικά την ίδρυση ενός μικρού «χωριού» για ανθρώπους με αναπηρία, στην Πατρίδα. ■

Πως μερικά ηλεκτρικά πατίνια αναστάτωσαν μια ολόκληρη πόλη

- Τι ειπώθηκε στο Δημοτικό Συμβούλιο Βέροιας

Αιφνιδιαστικά, πριν από λίγες εβδομάδες, έκαναν την εμφάνισή τους ηλεκτρικά πατίνια σε διάφορα σημεία της Βέροιας, προκαλώντας απορίες και αντιδράσεις.

Πρόκειται για περίπου 35 πατίνια, εκ των οποίων σήμερα κυκλοφορούν περίπου 20, καθώς όπως τόνισε ο εντεταλμένος δημοτικός σύμβουλος για τη Δημοτική Αστυνομία, Στάθης Κελεσίδης, κάποια αποσύρθηκαν, είτε από πρωτοβουλία της εταιρείας, είτε για λόγους που παραμένουν άγνωστοι.

«Δεν δόθηκε καμία άδεια από τον Δήμο Βέροιας για την τοποθέτηση των πατινιών. Η εταιρεία είναι νόμιμη, έχει αριθμό ΓΕΜΗ, αλλά δεν έχει λάβει καμία κανονιστική ή τοπική έγκριση για εγκατάσταση», δήλωσε ο κ. Κελεσίδης κατά την συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου Βέροιας την Τετάρτη 14 Μαΐου 2025.

Το κενό νομοθεσίας δημιουργεί προβλήματα

Η εταιρεία φαίνεται να εκμεταλλεύεται ένα νομοθετικό κενό και συγκεκριμένα τον Νόμο 4784/2021, ο οποίος επιτρέπει τη λειτουργία Ελαφρών Προσωπικών Ηλεκτρικών Οχημάτων (ΕΠΗΟ) χωρίς την απαραίτητη τοπική κανονιστική ρύθμιση, όταν αυτή δεν υπάρχει. Όπως εξηγεί ο κ. Κελεσίδης, αυτό καθιστά νομικά εύθραυστη την παρουσία των πατινιών στην πόλη.

«Το Σχέδιο Βιώσιμης Αστικής Κινητικότητας (ΣΒΑΚ) της Βέροιας δεν περιλαμβάνει προς το παρόν πρόβλεψη για τέτοιου τύπου μετακινήσεις, ούτε έχουν οριοθετηθεί ποδηλατόδρομοι ή χώροι μικροκινητικότητας».

Προβλήματα, πρόστιμα και έλεγχοι
Από τις 12 Μαΐου 2025, οι τοπικές αρχές εφαρμόζουν το πλαίσιο επιβολής κυρώσεων:

- Η Τροχαία επιβάλλει πρόστιμα για

παραβάσεις του ΚΟΚ: μη χρήση κράνους, μεταφορά συνεπιβάτη, υπερβολική ταχύτητα, ανήλικοι οδηγοί.

- Η Δημοτική Αστυνομία επιβάλλει πρόστιμα για αυθαίρετη στάθμευση σε κοινόχρηστους χώρους (πεζοδρόμια, πλατείες κ.ά.).

Ο κ. Κελεσίδης ξεκαθάρισε ότι τα πατίνια δεν απαγορεύονται καθολικά, ωστόσο, προϋπόθεση είναι να υπάρχουν κανονιστικές ρυθμίσεις από τον Δήμο και πλήρης συμμόρφωση της εταιρείας με αυτές.

«Δεν είμαστε αρνητικοί στη μικροκινητικότητα. Εφόσον υπάρχουν τα μέτρα ασφαλείας και οι σχετικές άδειες, μπορούμε να είμαστε θετικοί».

Συνομιλίες με την εταιρεία σε εξέλιξη
Η εταιρεία φέρεται να έχει ζητήσει συνάντηση με τον Δήμο Βέροιας, προκειμένου να βρεθεί λύση στο πρόβλημα και να επιτραπεί η νόμιμη λειτουργία των πατινιών. Σύμφωνα με τον κ. Κελεσίδη, πρόκειται να συσταθεί επιτροπή από νομικούς και εκπροσώπους των υπηρεσιών για να εξεταστούν τα επόμενα βήματα.

«Η Κεντρική Πολιτεία ψήφισε τον νόμο χωρίς να έχει προβλεφθεί μηχανισμός εφαρμογής με ασφάλεια σε κάθε πόλη. Έπρεπε να υπάρχει δυνατότητα κάθε Δήμος να αποφασίζει πότε και πώς θα ενσωματώνει τη μικροκινητικότητα», υπογράμμισε ο ίδιος.

Εκκλήσεις προς τους γονείς και τους χρήστες

Ο κ. Κελεσίδης τόνισε ότι οι ανήλικοι (ιδίως 13–17 ετών) που χρησιμοποιούν πατίνια συχνά στερούνται βασικής κυκλοφοριακής αγωγής, και κάλεσε τους γονείς να επιβλέπουν τη χρήση και να συμμορφώνονται με τις οδηγίες. Ο ίδιος επανέλαβε ότι η ηλικία χρήσης πρέπει να είναι άνω των 12 ετών, όπως ορίζει ο νόμος, και σε κάθε περίπτωση με χρήση κράνους και χωρίς συνεπιβάτη.

Παράπονα κατοίκων για την ανεξέλεγκτη στάθμευση

Παρά τις όποιες ενέργειες επικαλείται η δημοτική αρχή, κάτοικοι της Βέροιας παραπονιούνται για την στάθμευση των πατινιών μπροστά από τις οικίες τους. Για παράδειγμα, στον πεζόδρομο της οδού Δ. Σολωμού, στο κέντρο της

πόλης, είναι σταθμευμένα τα πατίνια της φωτογραφίας, προκαλώντας την αντίδραση των περιοίκων.

Άρχισαν οι βανδαλισμοί των πατινιών

Πέρα από τις συζητήσεις για τους κινδύνους που ελλοχεύουν με την χρήση των πατινιών από ανήλικους και ενήλικες χωρίς τα προβλεπόμενα μέτρα ασφαλείας, άρχισαν και τα πρώτα φαινόμενα βανδαλισμού στα ενοικιαζόμενα πατίνια. Η σχετική φωτογραφία είναι ενδεικτική.

Επιφυλακτικοί, αλλά όχι αρνητικοί στην ύπαρξη πατινιών

Το γεγονός ότι η έλευση των πατινιών αιφνιδίασε την τοπική κοινωνία και τις αρχές, δεν σημαίνει ότι υπάρχει γενικότερη άρνηση στην κυκλοφορία πατινιών στη Βέροια. Μάλιστα, η ύπαρξή τους ταιριάζει με το πνεύμα που ούτως ή άλλως υπηρετεί η Δημοτική Αρχή της Βέροιας, με την εγκατάσταση αναλογικών ποδηλάτων που έγινε στο παρελθόν (και δεν αγκαλιάστηκε από τους πολίτες) και ηλεκτρικών ποδηλάτων που σχεδιάζονται να εγκατασταθούν. Αυτό που λείπει είναι η κατάλληλη «εκπαίδευση» και «παιδεία» για το θέμα. Το γεγονός ότι οι νεαροί ανεβαίνουν δύο και τρεις πάνω στα πατίνια, δεν κάνουν χρήση κράνους ή κινούνται επικίνδυνα στους δρόμους και στους πεζοδρόμους προφανώς οφείλεται στην άγνοιά τους αφενός για τους κανόνες και την έλλειψη επίγνωσης για τους κινδύνους που εγκυμονεί η μη συνετή χρήση των πατινιών. Για αυτό και απαιτείται, με ευθύνη της ιδιωτικής εταιρίας και των τοπικών αρχών να υπάρξει σοβαρή και μαζική ενημέρωση για την ορθή χρήση των πατινιών.■

Πολύωρη συνεδρίαση έκανε το δημοτικό συμβούλιο Βέροιας την Τετάρτη (14/5)

– Τι ειπώθηκε για ύδρευση, κοινότητες, αγρότες και έργα

Πολυδιάστατη αποδείχθηκε η συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου Βέροιας το απόγευμα της Τετάρτης 14 Μαΐου, με τα ζητήματα της καθημερινότητας και της τοπικής διακυβέρνησης να τίθενται στο μικροσκόπιο από συμβούλους, προέδρους και αντιδημάρχους. Η διαδικασία διήρκεσε αρκετές ώρες, με παρεμβάσεις που αφορούσαν από την οριοθέτηση οικισμών μέχρι τα προβλήματα πρόσβασης σε αγροτικές περιοχές.

Αντιπαράθεση για την οριοθέτηση οικισμών και τα ετοιμόρροπα κτίρια

Το Προεδρικό Διάταγμα για την οριοθέτηση οικισμών κάτω των 2.000 κατοίκων αποτέλεσε πεδίο έντονης συζήτησης. Ο δήμαρχος Βέροιας Κώστας Βοργιαζίδης διάβασε την επίσημη θέση της ΚΕΔΕ, ζητώντας πάγωμα του μέτρου και διάλογο με τα συναρμόδια όργανα. Ο Κώστας Παλουκίδης από την πλευρά του υποβάθμισε τη σημασία του ζητήματος, μιλώντας για μια «ορθολογική προσαρμογή». Ο αντιδήμαρχος Άρης Λαζαρίδης, σε έντονο τόνο, προειδοποίησε για κατακόρυφη μείωση της αξίας οικοπέδων, ζητώντας να μην αντιμετωπίζεται με ελαφρότητα ένα τόσο σοβαρό θέμα. Παράλληλα, ανταλλάχθηκαν απόψεις για ετοιμόρροπα κτίρια, όπως το Αρχοντικό Καραναστάση, το Θέμελη και το Χατζίκου. Σύμφωνα με τον κ. Λαζαρίδη, το πρώτο ήδη εντάχθηκε σε φάση μελετών, ενώ το δεύτερο αντιμετωπίζει ενδεχόμενο κατεδάφισης λόγω εγκατάλειψης.

Αγροτική πίεση και ψηφιακή υστέρηση: Οι προκλήσεις του πρωτογενούς τομέα απασχόλησαν έντονα το Σώμα. Ο Χρήστος Βοργιάδης έκανε λόγο για καταστροφές από καιρικά φαινόμενα και τόνισε την ανάγκη λειτουργικής αντιχαλαζικής προστασίας. Ο Νίκος Λουκίδης εισηγήθηκε τη σύσταση επιτροπής για τον τεχνολογικό εκσυγχρονισμό των αγροτών. Οι αντιδήμαρχοι Ασλάνογλου και Γρηγοριάδης παραδέχθηκαν τις δυσκολίες στην εφαρμογή ψηφιακών εργαλείων, με τον τελευταίο να υπενθυμίζει ότι σχετικό αίτημα χρηματοδότησης κόπηκε το 2021, αλλά παραμένει «ενεργό» σε περίπτωση νέας προκήρυξης.

Ύδρευση στην Πατρίδα και οστεοφυλάκιο στο Μακροχώρι: Ανησυχία για το φετινό καλοκαίρι εξέφρασε ο Χρήστος Μακρίδης σχετικά με τη λειψυδρία στην Πατρίδα. Ο πρόεδρος της ΔΕΥΑΒ παραδέχτηκε την ύπαρξη του προβλήματος, τονίζοντας όμως ότι ενισχύεται και από την κακή χρήση του νερού. Ανακοίνωσε ότι η αντικατάσταση του δικτύου θα ενταχθεί σε πρόγραμμα άμεσα. Επιπλέον, τέθηκε και θέμα κατασκευής νέου οστεοφυλακίου στο Μακροχώρι.

Κοινότητες χωρίς φωνή: Ο πρόεδρος της κοινότητας Σελίου, Γιώργος Φαρσαρώτος, μίλησε για περιθωριοποίηση των τοπικών συμβουλίων στον νέο Κώδικα Αυτοδιοίκησης. Ζήτησε την ενίσχυση του ρόλου τους σε θέματα σχεδιασμού και προϋπολογισμού, ώστε – όπως είπε – να πάψουν να είναι απλοί «διακοσμητικοί θεσμοί».

Ανακύκλωση, σχολικοί τροχονόμοι και... αναδιπλώσεις: Ο Παναγιώτης Χατζησάββας κατήγγειλε περιστατικό απόρριψης μπλε κάδου ανακύκλωσης σε κοινό απορριματοφόρο. Ο αντιδήμαρχος Βασίλης Παπαδόπουλος

έδωσε εξηγήσεις, επικαλούμενος οπτικό υλικό και πιθανή λανθασμένη χρήση του κάδου από δημότες. Ο Χατζησάββας δήλωσε πρόθυμος να ανακαλέσει την παρατήρηση, εφόσον ισχύουν τα λεγόμενα.

Το ίδιο πρόσωπο έθεσε και θέμα περικοπής ημερομισθίων των σχολικών τροχονόμων κατά τις αργίες. Η εκπρόσωπός τους, κα Κοντολέων, μίλησε για γενικότερη αποδιοργάνωση του θεσμού. Ο δήμαρχος διαβεβαίωσε ότι εστάλη σχετικό υπόμνημα στην κεντρική διοίκηση και προγραμματίζεται συνάντηση.

Υποδομές Ραχιάς και Βεργίνας: εικόνες αντίθεσης: Ο τοπικός σύμβουλος Ραχιάς Βασίλης Στεφανόπουλος αναφέρθηκε σε υποβαθμισμένες υποδομές στη Ραχιά, εστιάζοντας σε προβλήματα πρόσβασης, άδειες για γήπεδα αντισφαίρισης και ανεξέλεγκτες χωματερές. Οι αντιδήμαρχοι Παπαδόπουλος και Τζαφερόπουλος απάντησαν ότι το ζήτημα θα διευθετηθεί άμεσα και οι άδειες είναι σε ισχύ.

Στον αντίποδα, στη Βεργίνα – όπως σημείωσε ο Γιώργος Μαλούτας – παρατηρείται στασιμότητα έργων. Ο Άρης Λαζαρίδης επέμεινε ότι υλοποιείται το μεγαλύτερο έργο αποχέτευσης της περιοχής και κατηγόρησε την κριτική ως μονόπλευρη.

Εκπαίδευση, σταθμοί και πολιτισμός: Ο Ευθύμης Τρίγκας έθεσε για άλλη μια φορά την απουσία σχεδίου για δημιουργία σχολής στη Βέροια, ιδιαίτερα μετά την εξαγγελία της Ακαδημίας Οίνου στη Νάουσα. Ο Θανάσης Δέλλας ενημέρωσε για την εξέλιξη δύο διαγωνισμών που αφορούν τον βρεφικό σταθμό Κυψέλης.

Ο πρόεδρος της ΔΕΥΑΒ Στέργιος Διαμάντης, απαντώντας σε αιχμές του Κώστα Παλουκίδη για τον Βιολογικό Καθαρισμό, πρόβαλε βίντεο τεκμηρίωσης. Παράλληλα, ο αντιδήμαρχος Τουρισμού Λάζαρος Ασλανίδης παρουσίασε το πρόσφατο μνημόνιο συνεργασίας του Δήμου Βέροιας με το Υπουργείο Τουρισμού. Ο Κώστας Ρίζος (πρόεδρος της ΚΕΠΑ) ενημέρωσε για τον προγραμματισμό της «Εύχνης Πόλης», σημειώνοντας ότι οι λεπτομέρειες των εκδηλώσεων θα ανακοινωθούν σύντομα.

Με πληροφορίες από εφ. «Λαός» - Σοφία Γκαγκούση ■

Σύσκεψη στη Βέροια για το φαινόμενο παραμόρφωσης των ροδακίνων

– Συζητήθηκαν προτάσεις για παρεμβάσεις και αποζημιώσεις

Σύσκεψη με αντικείμενο την επανεμφάνιση του προβλήματος παραμόρφωσης στα πυρηνόκαρπα και κυρίως στα ροδάκινα πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 12 Μαΐου στη Βέροια, με πρωτοβουλία της Αντιπεριφέρειας Ημαθίας.

Στη συνάντηση συμμετείχαν ο Υφυπουργός Ανάπτυξης Λάζαρος Τσαβδαρίδης, οι βουλευτές Ημαθίας Αναστάσιος Μπαρτζώκας και Βασίλης Κοτίδης, εκπρόσωπος του βουλευτή Απόστολου Βεσυρόπουλου, οι δήμαρχοι Βέροιας και Αλεξάνδρειας Κώστας Βοργιατζίδης και Παναγιώτης Γκυρίνης, η αντιδήμαρχος Νάουσας Άννα Βασιλειάδου, εκπρόσωποι αγροτικών φορέων και συνεταιρισμών, καθώς και στελέχη των τοπικών αγροτικών οργανώσεων.

Κατά τη διάρκεια της σύσκεψης έγινε αναφορά στην έκταση και σοβαρότητα του φαινομένου, όπως έχει εμφανιστεί την τρέχουσα καλλιεργητική περίοδο στους οπωρώνες της περιοχής. Οι συμμετέχοντες κατέθεσαν προτάσεις για τη διαχείριση και τον περιορισμό του προβλήματος.

Μεταξύ των μέτρων που εξετάστηκαν περιλαμβάνονται:

- Η διαρκής ενημέρωση της Διεύθυνσης Αγροτικής Οικονομίας Ημαθίας από παραγωγούς και συνεταιριστικές οργανώσεις για την εξέλιξη του φαινομένου.
- Η προώθηση ενεργειών περιορισμού της εξάπλωσης του προβλήματος.
- Η έναρξη διαδικασιών τροποποίησης του Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης, ώστε να ενταχθούν οι προσβεβλημένοι οπωρώνες σε πρόγραμμα αναδιάρθρωσης με ευρωπαϊκή χρηματοδότηση.
- Η διερεύνηση τρόπων πιστοποίησης καταγραφής και απόσυρσης των μη εμπορεύσιμων ποσοτήτων, καθώς και η δυνατότητα αξιοποίησής τους, μεταξύ άλλων, για παραγωγή βιοαερίου.
- Η αναζήτηση κρατικής χρηματοδότησης για αποζημίωση των αποσυρόμενων ποσοτήτων.
- Η ενημέρωση των παραγωγών για τις διαδικασίες και τα ποσά επιχορήγησης, σε περίπτωση ένταξής τους στο πρόγραμμα αναδιάρθρωσης.
- Η διαρκής επικοινωνία με την Αντιπεριφέρεια Ημαθίας ώστε να παρακολουθείται η εξέλιξη του φαινομένου και να υπάρχει έγκαιρη ανταπόκριση από την άτυπη ομάδα διαχείρισης.

Οι συμμετέχοντες συμφώνησαν στην ανάγκη για συνεχή παρακολούθηση και συντονισμένες παρεμβάσεις, με στόχο τη στήριξη των παραγωγών και την αντιμετώπιση των επιπτώσεων στις καλλιέργειες. ■

Δημήτριος Κ. Ταχματζίδης
Καρδιολόγος

Διδάκτωρ Ιατρικής Α.Π.Θ.

Βικέλα 1, Βέροια

2331 181131

6944 627484

tachmatzidis@gmail.com

kardiologos-veria.gr

ΝΕ ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής Ημαθίας:

Η Ολυμπιακή Φλόγα

δεν πρέπει να φωτίζει επιλεκτικά

ΔΤ από Νομαρχιακή Επιτροπή Ημαθίας ΠΑΣΟΚ – Κίνημα Αλλαγής: Η απόφαση να αποκλειστεί το ιστορικό χιονοδρομικό κέντρο Σελίου από την Ολυμπιακή Λαμπαδηδρομία για τους Χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες «Μιλάνο – Κορτίνα 2026» δεν αποτελεί μια ατυχή παράλειψη. Είναι ένα πλήγμα στην πολιτιστική μας κληρονομιά και στην αναγνώριση ενός τόπου που εδώ και δεκαετίες αποτελεί ζωντανό κομμάτι της ελληνικής χιονοδρομίας.

Το Σέλι, το πρώτο οργανωμένο χιονοδρομικό κέντρο της χώρας, κουβαλάει στην ιστορία του αθλητικά επιτεύγματα, διεθνείς διοργανώσεις και αμέτρητες αναμνήσεις χιονοδρόμων που έβαλαν την Ελλάδα στον παγκόσμιο χάρτη των χειμερινών σπορ. Το χιονοδρομικό κέντρο Σελίου «γεννήθηκε» το 1934, όπου οργανώθηκαν οι πρώτοι Πανελλήνιοι Αγώνες Χιονοδρομίας.

Η μη συμπερίληψη του στην Ολυμπιακή Λαμπαδηδρομία γεννά ερωτήματα: --Ποια σκοπιμότητα υπαγόρευσε αυτή την απόφαση;

-Πώς επιλέχθηκαν οι συμμετέχουσες περιοχές και με ποια κριτήρια;

-Πώς είναι δυνατόν ένα Κέντρο με τέτοια ιστορία και προσφορά να μένει εκτός της Ολυμπιακής Λαμπαδηδρομίας;

Η τοπική κοινωνία που στήριξε το Σέλι για δεκαετίες, αξίζει απαντήσεις.

Ολυμπιακή λάμψη ή πολιτικό σκοτάδι;

Πολιτική αδιαφορία. Μέγιστη ευθύνη των κυβερνητικών βουλευτών του Νομού Ημαθίας. Η Ολυμπιακή Φλόγα θα προσπεράσει το Σέλι, θα προσπεράσει τη Βέροια, θα προσπεράσει τη Βεργίνα. Η κυβερνητική βούληση ξεπερνάει τα μνημεία παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς της UNESCO, τα προσπερνάει και τα ρίχνει στη λήθη λόγω αδιόρατων σκοπιμοτήτων. Οι βουλευτές του Νομού Ημαθίας θα τοποθετηθούν; Ο Υφυπουργός Ανάπτυξης;

Συναινούν και αδιαφορούν.. ■

Η Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου

(του προέδρου της ΕΛΒ Νίκου Τουμπουλίδη)

Κυρίες και κύριοι ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ,

Σκοπός της σύντομης αυτής ενημέρωσης είναι να σας μεταφέρουμε ιστορικά και αληθινά γεγονότα για ένα πολύ σημαντικό γεγονός της νεότερης ιστορίας μας, τη γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου, από τους τούρκους στις αρχές του προηγούμενου αιώνα.

Σε όλη την ιστορική διαδρομή της ανθρωπότητας, αλλά και σε κάθε εποχή ξεχωριστά, μεγάλος υπήρξε πάντα και συνεχίζει ακόμη να είναι ο ρόλος των γειτόνων κάθε έθνους-κράτους. Με τον εξ ανατολών γείτονά μας, έχουμε μια μόνιμη και αναλλοίωτη διαχρονικά διαφορά. Εκείνος θέλει να επιβάλλεται με πολεμικά μέσα ενώ ο ελληνισμός με τη δύναμη του πνεύματος.

Έτσι λοιπόν μετά την πτώση της Αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας το 1461 το δυσμενές κλίμα για τους υπόδουλους πόντιους Έλληνες αλλά και για όλους τους χριστιανικούς πληθυσμούς της Ανατολίας, που είχε διαμορφωθεί στην Οθωμανική Αυτοκρατορία εντάθηκε ακόμη περισσότερο και ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια της Επανάστασης του 1821.

Λόγω όμως εξωτερικών πιέσεων προς τον Σουλτάνο από το εξωτερικό, το κλίμα αυτό άρχισε σταδιακά να υποχωρεί με την παραχώρηση ειδικών προνομίων, γνωστών στην παγκόσμια ιστορία με τους νομικούς όρους «Χάτι Σερίφ»(1839) και «Χάτι Χουμαγιούν»(1856).

Η θεωρητική ισονομία και η θρησκευτική ελευθερία μαζί με την ανάπτυξη του εμπορίου και της οικονομίας οδήγησαν στη δημογραφική αύξηση του ποντιακού πληθυσμού, στην καλλιέργεια της ελληνικής παιδείας και στην ανάπτυξη της νεοελληνικής συνείδησης.

Ο ποντιακός ελληνισμός εγκατέλειψε τα κρησφύγετά του και κατέβηκε στις παραλιακές περιοχές, όπου έκτισε καινούρια χωριά, εκκλησίες και σχολεία. Σε σύντομο χρονικό διάστημα πήρε ξανά στα χέρια του το εμπόριο ολόκληρου του Εύξεινου Πόντου και της ενδοχώρας, ενώ η Τραπεζούντα ξαναβρήκε τις παλιές δόξες της.

Στις αρχές του 20ού αιώνα δεν υπήρχε ποντιακό χωριό χωρίς δικό του σχολείο και δική του εκκλησία. Σύμφωνα με τη στατιστική του Πανάρετου, το 1913 στις επαρχίες των έξι μητροπόλεων του Πόντου κατοικούσαν 697.000 Έλληνες, ενώ το ίδιο διάστημα, σύμφωνα με τον Γ. Λαμψίδη, λειτουργούσαν 1.890 εκ-

κλησίες, 22 μοναστήρια, 1.647 παρεκκλήσια και 1.401 σχολεία με 85.890 μαθητές.

Ωστόσο, η πολιτική που άρχισαν ξανά να εφαρμόζουν οι νεοτουρκικές κυβερνήσεις στις αρχές του 20ου αιώνα, απέναντι στους Έλληνες ήταν εξαιρετικά εχθρική και περιλάμβανε δυσμενή οικονομικά, εκπαιδευτικά, στρατιωτικά και θρησκευτικά μέτρα, τα οποία επιβλήθηκαν γενικότερα στις χριστιανικές εθνότητες του κράτους. Η πολιτική αυτή, η οποία βρισκόταν σε

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα →

πλήρη αντίθεση με τις εξαγγελίες του Προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής G. Ουίλσον, σχετικά με την αυτοδιάθεση των λαών, οδήγησε τους Πόντιους, στη μεγάλη απόφαση να αγωνιστούν για τη δημιουργία μιας αυτόνομης Ποντιακής Δημοκρατίας

Οι Έλληνες της Διασποράς αναδείχθηκαν πρωτεργάτες στους αγώνες για τη δημιουργία μιας αυτόνομης ποντιακής δημοκρατίας με βασικούς εκπροσώπους τους Κ. Κωνσταντινίδη από τη Μασσαλία, Β. Ιωαννίδη και Θ. Θεοφύλακτου από το Βατούμ, Ι. Πασσαλίδη από το Σοχούμ, Λ. Ιωαννίδη και Φ. Κτενίδη από το Κρασνοντάρ ενώ από τους Έλληνες του ιστορικού Πόντου ξεχωρίζουν οι δύο σεβάσμιες μορφές της Εκκλησίας, ο μητροπολίτης Τραπεζούντας Χρύσανθος Φιλιππίδης και ο μητροπολίτης Αμάσειας Γερμανός Καραβαγγέλης

Η ελληνική κυβέρνηση ενώ ήταν αρχικά σύμφωνη με τον αγώνα και τις εθνικές διεκδικήσεις των Ποντίων στο συνέδριο Ειρήνης των Παρισίων, που άρχισε το Δεκέμβριο του 1918, πιάστηκε από τις συμμαχικές δυνάμεις και δεν συμπεριέλαβε τον Πόντο στο φάκελο των ελληνικών διεκδικήσεων, και, παρά τις έντονες διαμαρτυρίες των Ελλήνων του Πόντου, συμφώνησε να παραχωρηθεί η περιοχή στην υπό ίδρυση Αρμενική Δημοκρατία.

Η εξέλιξη αυτή προκάλεσε μεγάλη απογοήτευση στον ελληνισμό του πόντου. Παρά το αρνητικό κλίμα που δημιουργήθηκε, ο ποντιακός ελληνισμός δεν πτοήθηκε. Στις 10 Μαρτίου 1921 ο μητροπολίτης Αμάσειας Γερμανός Καραβαγγέλης πρότεινε στον τότε υπουργό εξωτερικών συνεργασία με τους Κούρδους και τους Αρμένιους εναντίον του κινήματος του Κεμάλ. Η κυβέρνηση όμως του Γούναρη, απομονωμένη και από τους συμμάχους, δεν πήρε καμιά πρωτοβουλία.

Μια τελευταία προσπάθεια ποντοαρμενικής συνεργασίας άρχισε καθυστερημένα στις αρχές του 1922, όταν πια τα συμφέροντα των Μεγάλων Δυνάμεων είχαν αλλάξει πλευρά. Εκμεταλλευόμενος την ευνοϊκή συγκυρία ο Κεμάλ πασάς, με τη φανερή υποστήριξη των μπολσεβίκων, της Ιταλίας, της Γαλλίας και τη σιωπηρή σύμπραξη της Αγγλίας, άρχισε την αντεπίθεση που έφερε και την κατάρρευση του μετώπου.

Η ποντιακή Δημοκρατία έμεινε ένα όνειρο, ενώ η καταδίκη σε θάνατο από την κεμαλική κυβέρνηση όλων των πρωτεργατών του αγώνα σφράγισε την εθνική συμφορά του ποντιακού ελληνισμού, η οποία συνδέεται με τη γενικότερη τύχη του ελληνισμού της Μ. Ασίας.

Στον ιστορικό Πόντο όμως το τέλος της ιστορίας και του πολιτισμού των Ποντίων ήταν εξαιρετικά τραγικό και σταμάτησε βίαια με την αναγκαστική ανταλλαγή των πληθυσμών που όρισε η Συνθήκη της Λοζάνης το 1923.Είναι γνωστή η γενοκτονία του αρμενικού λαού το 1915 από τους Νεότουρκους, αλλά δεν είναι τόσο γνωστή η μεθοδευμένη εξόντωση των Ελλήνων του Πόντου που είχε τις ίδιες αναλογίες ποσοτικά και ηθικά με τη γενοκτονία των Αρμενίων την περίοδο 1916-1923.

Από τους 697.000 Πόντιους που ζούσαν το 1913 στον Πόντο, περισσότεροι από 353.000, δηλαδή ποσοστό μεγαλύτερο από το 50%, θανατώθηκαν μέχρι το 1923 από τους Νεότουρκους και τους Κεμαλικούς στις πόλεις και τα χωριά, στις εξορίες και τις φυλακές, καθώς και στα τάγματα εργασίας, τα λεγόμενα «αμελέ ταμπουρού». Το <<επιτέλους τους ξεριζώσαμε>> του δολοφόνου Μουσταφά Κεμάλ στο τουρκικό κοινοβούλιο λέει πολλές αλήθειες για τη συμπεριφορά των τούρκων απέναντι στους Έλληνες.

Τα αρχεία των Υπουργείων Εξωτερικών της Ευρώπης και της Αμερικής, καθώς επίσης και οι εκθέσεις διεθνών οργανισμών πιστοποιούν το μέγεθος και το είδος του διωγμού που υπέστησαν οι Έλληνες του Πόντου.Τα γεγονότα του 1922 είχαν ως συνέπεια το ξερίζωμα του ελληνισμού του Πόντου και της Μ. Ασίας. Περισσότεροι από 1.300.000 Έλληνες αναγκάστηκαν να εκπατριστούν βίαια, εγκαταλείποντας τους προσφιλείς νεκρούς, μαζί με τις περιουσίες τους και τον πολιτισμό της μακραίωνης δημιουργικής παρουσίας τους εκεί.

Η εξαντλημένη από τον πόλεμο, ηθικά, πολιτικά, κοινωνικά, δημογραφικά και οικονομικά Ελλάδα αναγκάστηκε να δεχτεί στους κόλπους της εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες, χωρίς κάποιο συγκεκριμένο σχέδιο υποδοχής. Η μικρασιατική καταστροφή ξανάφερε στο προσκήνιο την ταραγμένη εσωτερική πολιτική κατάσταση. Η ανικανότητα των εναλλασσόμενων κυβερνήσεων ανάγκασε τον στρατηγό Πλαστήρα να αναλάβει την εξουσία, να εκθρονίσει τον βασιλιά Κωνσταντίνο και να κινητοποιήσει όλες τις κρατικές υπηρεσίες για την επίλυση των προσφυγικών προβλημάτων.

Η συντριπτική πλειοψηφία του προσφυγικού πληθυσμού, 638.252 άτομα, δηλαδή ένα ποσοστό 53%, εγκαταστάθηκε στη Μακεδονία, αρχικά στις περιοχές που εγκατέλειψαν οι ανταλλάξιμοι μουσουλμάνοι.Παρ' όλες τις δυσκολίες, οι πρόσφυγες δεν λιποψύχησαν, αλλά επιστράτευσαν όλους τους μηχανισμούς επιβίωσης που απέκτησαν κατά τη διάρκεια της συμβίωσής τους με τους Οθωμανούς και ξαναέστησαν τα σπιτικά και τις δουλειές τους.

Όλα αυτά είναι ανάγκη να τα γνωρίζουμε και να τα θυμόμαστε για να μην τα ξανά πάθουμε. Έτσι κι αλλιώς τα όσα αναφέραμε, αποτελούν μέρος της νεότερης ιστορίας μας.Είναι χρέος μας λοιπόν κάθε γνώση που σχετίζεται με την Πατρίδα μας ιδιαίτερα για τόσο σημαντικά γεγονότα.

Η 19ηΜαΐου στην Τουρκία είναι δυστυχώς “εθνική γιορτή της παιδείας τους”, αλλά στην Ελλάδα είναι ημέρα πένθους και μνήμης. Η Διεθνοποίηση και η Διεθνής Αναγνώριση και Καταδίκη της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου από την Τουρκία είναι χρέος και ηθική υποχρέωσή μας προς τους χιλιάδες άταφους νεκρούς μας.

Νίκος Τουμπουλίδης

Πρόεδρος Ευξείνου Λέσχης Βέροιας ■

Home Care: Η κατ’ οίκον νοσηλεία στην Ελλάδα σήμερα

Μια σιωπηλή επανάσταση συντελείται τα τελευταία χρόνια στον τομέα της φροντίδας υγείας στην Ελλάδα: η κατ’ οίκον νοσηλεία (Home Care), μια υπηρεσία που κάποτε θεωρούταν πολυτέλεια ή έσχατη λύση, αποκτά σήμερα κεντρική θέση στη φροντίδα της τρίτης ηλικίας και των ευπαθών ομάδων. Το φαινόμενο αυτό εντείνεται υπό το βάρος κοινωνικοδημογραφικών μεταβολών που επηρεάζουν κάθετα το ελληνικό οικογενειακό και υγειονομικό μοντέλο.

Δημογραφική γήρανση και κοινωνική μετάβαση

Η Ελλάδα κατατάσσεται μεταξύ των πιο γερασμένων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με το 23,3% του πληθυσμού να είναι άνω των 65 ετών (Eurostat, 2024). Η κοινωνική συνέπεια αυτής της μεταβολής δεν περιορίζεται μόνο στην ανάγκη για νοσηλευτικές υπηρεσίες, αλλά επεκτείνεται στην ίδια την έννοια της φροντίδας: ποιος φροντίζει ποιον, πού και πώς;

Η δεκαετία της κρίσης και η μετέπειτα περίοδος της μετανάστευσης των νέων επιστημόνων στο εξωτερικό, η λεγόμενη «γενιά του brain drain», στέρησε από τη χώρα ένα κρίσιμο κομμάτι ενεργού πληθυσμού. Οι γονείς των 30άρηδων και 40άρηδων της περιόδου 2010–2020 βρίσκονται πλέον στην τρίτη ηλικία, συχνά χωρίς καθημερινή υποστήριξη από την οικογένεια.

Τι είναι η κατ’ οίκον νοσηλεία

Η κατ’ οίκον νοσηλεία αναφέρεται στην οργανωμένη παροχή ιατρονοσηλευτικής φροντίδας στο σπίτι του ασθενούς. Περιλαμβάνει υπηρεσίες όπως αλλαγή τραυμάτων, φαρμακευτική αγωγή, φυσικοθεραπείες, ψυχολογική υποστήριξη και συνοδεία γιατρού κατ’ οίκον. Στην Ελλάδα, η υπηρεσία αυτή παρέχεται τόσο από δημόσιες δομές όσο και από ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Αν και δεν υπάρχουν επίσημα δημοσιευμένα στοιχεία για τον συνολικό αριθμό ομάδων κατ’ οίκον φροντίδας στην Ελλάδα, είναι τεκμηριωμένο ότι η πρόσβαση παραμένει άνιση, ειδικά σε απομακρυσμένες περιοχές. Αυτό οδηγεί σε μεγαλύτερη εξάρτηση από τον ιδιωτικό τομέα, με συνέπειες για την ισότητα στην παροχή φροντίδας.

Κοινωνικοοικονομικές επιπτώσεις και ανάγκες υποστήριξης

Η διεύρυνση των υπηρεσιών Home Care δεν είναι απλώς υγειονομικό ζήτημα – είναι και οικονομική, ψυχολογική και πολιτισμική πρόκληση. Οι οικογένειες, ειδικά όταν τα μέλη τους ζουν μακριά ή στο εξωτερικό, επιβαρύνονται ψυχικά και οικονομικά. Η υποστήριξη στο σπίτι μειώνει τις επανεισαγωγές στο νοσοκομείο και τις μετακινήσεις, αλλά απαιτεί εξειδικευμένο προσωπικό, θεσμική υποστήριξη και διαλειτουργικότητα των υπηρεσιών.

Ταυτόχρονα, οι επαγγελματίες κατ’ οίκον φροντίδας βρίσκονται συχνά σε καθεστώς ημιανασφάλειας, χωρίς σταθερές συμβάσεις και με ασαφές πλαίσιο αρμοδιοτήτων. Απαιτείται άμεσα ένα ρυθμιστικό και επιμορφωτικό πλαίσιο που θα καλύπτει τόσο τις ανάγκες των ληπτών όσο και των παρόχων υπηρεσιών.

Προοπτικές και προτάσεις πολιτικής

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στο πλαίσιο του European Care Strategy, έχει ζητήσει από τα κράτη μέλη να ενισχύσουν την κατ’ οίκον φροντίδα ως μέσο αποσυμφόρησης των νοσοκομείων και ενίσχυσης της κοινωνικής συνοχής. Στην Ελλάδα, προτείνονται:

- Επέκταση του δημόσιου προγράμματος «Βοήθεια στο Σπίτι» με ψηφιακή καταγραφή και διασύνδεση με τις Τοπικές Ομάδες Υγείας (TOMY) και τις λοιπές δημόσιες δομές Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας.
- Επιμόρφωση και πιστοποίηση κατ’ οίκον νοσηλευτών.
- Κίνητρα για ιδιώτες και ΚΟΙΝΣΕΠ που δραστηριοποιούνται στον χώρο.
- Συνεργασία με την Τοπική Αυτοδιοίκηση για εντοπισμό αναγκών και κινητές μονάδες ανά νομό.

Συγκριτική επισκόπηση με τη Γερμανία

Η Γερμανία αποτελεί ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα χώρας με ανεπτυγμένο και θεσμικά κατοχυρωμένο σύστημα κατ’ οίκον φροντίδας. Μέσω της υποχρεωτικής ασφάλισης μακροχρόνιας φροντίδας (Pflegeversicherung), οι δικαιούχοι

μπορούν να επιλέξουν είτε φροντίδα στο σπίτι από επαγγελματίες είτε παροχή επιδόματος σε συγγενείς που αναλαμβάνουν τον ρόλο φροντιστή. Το σύστημα καλύπτει μέρος ή και το σύνολο των εξόδων για ιδιωτική κατ’ οίκον φροντίδα, ανάλογα με το επίπεδο αναπηρίας και τις ανάγκες του ασθενούς. Οι υπηρεσίες είναι πιστοποιημένες και ελέγχονται από κρατικούς φορείς.

Σε αντίθεση με τη Γερμανία, στην Ελλάδα η πρόσβαση σε αντίστοιχες ιδιωτικές υπηρεσίες εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το εισόδημα του πολίτη, καθώς δεν υφίσταται αντίστοιχο καθολικό ασφαλιστικό πλαίσιο. Οι δημόσιες υπηρεσίες κατ’ οίκον φροντίδας είναι άνισα κατανεμημένες και δεν επαρκούν για την κάλυψη των αυξανόμενων αναγκών.

Η σύγκριση καταδεικνύει την ανάγκη θεσμικής ενίσχυσης και αναδιοργάνωσης του ελληνικού μοντέλου, με στόχο τη διεύρυνση της πρόσβασης, την ασφάλεια των υπηρεσιών και τη μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων.

Συμπερασματικά

Η κατ’ οίκον νοσηλεία στην Ελλάδα είναι μια κοινωνική απάντηση σε μια υπαρξιακή πρόκληση: τη φροντίδα των ανθρώπων που γέρασαν μόνοι, συχνά χωρίς οικογενειακή παρουσία. Αντιπροσωπεύει μια πράξη φροντίδας, αξιοπρέπειας και δημόσιας ευθύνης. Η μελλοντική της επιτυχία θα κριθεί από τη δυνατότητα του κράτους και της κοινωνίας να ενώσουν δυνάμεις – επιστημονικά, θεσμικά και ανθρώπινα. ■

Η οικογένεια ως αναντικατάστατο στήριγμα της Κοινωνίας

(Συντάκτης: **Αναστάσιος Βασιάδης**)

Οι πρόσφατες αναφορές στην Διεθνή Ημέρα της Οικογένειας επανέφεραν στο προσκήνιο την σπουδαιότητα αυτού του θεσμού για την διασφάλιση της κοινωνικής συνοχής έναντι των πολλαπλών κινδύνων που την απειλούν

Η Διεθνής Ημέρα της Οικογένειας καθιερώθηκε το 1993 με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ και ορίστηκε να εορτάζεται στις 15 Μαΐου κάθε έτους.

Ο ετήσιος αυτός εορτασμός αντανακλά τη σπουδαιότητα που αποδίδει η διεθνής κοινότητα στην οικογένεια, ως βασικού κυττάρου της κοινωνίας.

Η σπουδαιότητα αυτή καταγράφεται σε παλαιότερες τηλεοπτικές εκπομπές που ξαναπροβάλλονται και καταγράφουν σημαντικό ποσοστό προτίμησης μεταξύ των τηλεθεατών..

Ο λόγος για τον οποίο οι συγκεκριμένες τηλεοπτικές σειρές συγκεντρώνουν έντονα το ενδιαφέρον του τηλεοπτικού κοινού, είναι διότι μέσω των δρώμενων που περιγράφονται, αναβιώνει στη συνείδηση των τηλεθεατών το ξεχασμένο εν πολλοίς για τη σημερινή ελληνική πραγματικότητα οικογενειακό πρότυπο, που κυριαρχούσε στην ελληνική κοινωνία πριν επιβληθεί ο σύγχρονος τρόπος ζωής και επικρατήσουν αντιλήψεις ξένες προς

την ελληνική παράδοση.

Η συνύπαρξη στην ίδια οικογένεια και υπό την ίδια στέγη μελών διαφορετικών γενεών, η από κοινού αντιμετώπιση των οικογενειακών και κοινωνικών προβλημάτων, η κοινή οικονομική επιφάνεια, η σφυρηλάτηση ισχυρότατων δεσμών και η άμεση αποκατάσταση τους μετά από τις αναπόφευκτες προσωπικές ρήξεις και αντιθέσεις, αποτελούν κοινωνική πραγματικότητα οικεία προς τις ιστορικές ελληνικές παραδόσεις.

Ειδικότερα με τα δρώμενα των οικογενειών των τηλεοπτικών σειρών, οι τηλεθεατές παραπέμπονται σε ανάλογα βιώματα παλιότερων εποχών με πρόκληση αισθημάτων νοσταλγίας για μια ειδυλλιακή οικογενειακή ατμόσφαιρα που έχει εξοβελιστεί από το σημερινό τρόπο ζωής.

Με αφορμή αυτές τις τηλεοπτικές σειρές, επισημαίνεται η αναγκαιότητα της προάσπισης και της διαφύλαξης της οικογενείας ως κυρίαρχου αναχώματος κοινωνικής συσπείρωσης και άμυνας απέναντι στους παντοειδείς κινδύνους, οι οποίοι ελλοχεύουν και υπονομεύουν τη φυσική υπόσταση του κάθε κοινωνικά απομονωμένου πολίτη.

Η οικογένεια σαν εργαστήριο αξιών και ιδεών είναι αναντικατάστατη.

Οι πολίτες που προέρχονται από δεμένες οικογένειες με παραδόσεις και αξίες αποτελούν κατά κανόνα και εκείνες τις προσωπικότητες που στηρίζουν και αναδεικνύουν το ευρύτερο κοινωνικό σύνολο.

Σε τελευταία ανάλυση οι κοινωνίες τόσο πιο ισχυρές και τόσο πιο απρόσβλητες είναι απέναντι των όποιων εσωτερικών ή εξωτερικών κινδύνων όσο συντίθενται από οικογένειες δεμένες και συσπειρωμένες.

Τα υψηλά ποσοστά ακροαματικότητας απέναντι στο προβαλλόμενο οικογενειακό πρότυπο από τις τηλεοπτικές σειρές δείχνουν και την επιθυμία στροφής του σημερινού Έλληνα σε παραδοσιακές κοινωνικές αξίες που στη διάρκεια της συνολικής ιστορικής διαδρομής έδωσαν τη δυνατότητα στον τόπο να μεγαλουργήσει. ■

ένα & Όμιλος

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ

ΒΕΡΟΙΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ 25 • ΤΗΛ. 23310 21021 - 21022 • ena-omilos.gr

follow us

Στη χώρα του «κανένα»

(του Αργύρη Αργυριάδη*)

Μπορεί να είμαστε ελπιστές ως έθνος. Μπορεί, βέβαια, να είμαστε απλώς απογοητευμένοι. «Διαλέξτε και πάρτε». Η ουσία, όμως, είναι ότι δεν υπάρχουν πολλές χώρες στον κόσμο που στις δημοσκοπήσεις οι πολίτες θεωρούν ως ικανότερο για πρωθυπουργό τον «κανένα» και ταυτόχρονα κρίνουν ότι την πιο αποτελεσματική αντιπολίτευση την κάνει, πάλι, ο «κανένας». Μονά ζυγά δικά του. Και ως κυβέρνηση και ως αντιπολίτευση κυριαρχεί η αδιόρατη φυσιογνωμία του «κανένα».

Πράγματι, τα ευρήματα των δημοσκοπήσεων δεν είναι καινούργια. Τουλάχιστον αναφορικά με το πρόσωπο που κρίνεται ικανότερο να κυβερνήσει. Ωστόσο, είναι εξαιρετικά παράδοξα για το πρόσωπο του «ικανότερου αντιπολιτευτή». Μετά από 6 χρόνια διακυβέρνησης δεν είναι δυσεξήγητο να υπάρχει δυσανεξία για το πρόσωπο του πρω-

θυπουργού. Αντιθέτως είναι πρωτόγνωρο το 48,1% των πολιτών να θεωρεί ότι κανείς δεν κάνει σοβαρή αντιπολίτευση στον τόπο. Άλλωστε, η «τέχνη» της αντιπολίτευσης λογίζεται απείρως ευκολότερη από την «τεχνική» της διακυβέρνησης. Πώς γίνεται να καταγράφεται τέτοια «κακοτεχνία» στη σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα;

Ας δούμε δύο παραδείγματα – προτάσεις στο δημόσιο διάλογο όχι από την αντιπολίτευση (μείζονα ή ελάσσονα) αλλά από ανεξάρτητες αρχές. Πρώτα πρώτα, η Επιτροπή Ανταγωνισμού – με ασυγχώρητη καθυστέρηση είναι η αλήθεια – διαπίστωσε «χαρακτηριστικά ολιγοπωλίου» στον κλάδο της ακτοπλοΐας, με δύο ομίλους να κατέχουν το 60% του στόλου, ενώ δεν υπάρχουν ενδείξεις ενίσχυσης του ανταγωνισμού και εισόδου νέων εταιρειών. Παράλληλα, διαπίστωσε ότι η ποιότητα υπηρεσιών και η προσβασιμότητα πολλών νησιών παραμένουν χαμηλές. Θα αντιλέξει κάποιος: μα και η αντιπολίτευση καταγγέλλει ότι τα ναύλα είναι ακριβά και επιβαρύνουν τους νησιώτες. Πράγματι το έκανε. Αλλά η ακρίβεια των εισιτηρίων είναι μια από τις επιπτώσεις. Η αιτία είναι το ολιγοπώλιο. Πότε και ποιους κατήγγειλε δημόσια η αντιπολίτευση και δεν το πήραμε χαμπάρι;

Παράδειγμα δεύτερο: το Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή, στο πλαίσιο της τριμηνιαίας

έκθεσής του, ζητεί να αξιοποιηθεί ο δημοσιονομικός χώρος από την πάταξη της φοροδιαφυγής για τη μείωση φορολογικών συντελεστών στη μισθωτή εργασία και, αν υπάρχουν περιθώρια, των ασφαλιστικών εισφορών. Συγκεκριμένα, δηλαδή, να μειωθούν τα βάρη της μισθωτής εργασίας και όχι εν γένει η φορολόγηση ή οι φόροι που επιρρίπτονται στην κατανάλωση (που είναι εξίσου άδικοι). Στοχευμένες προτάσεις με μετρήσιμους στόχους και συγκεκριμένο κοινωνικό ακροατήριο. Αντιθέτως, κάποιοι στην αντιπολίτευση, απλώς διαμαρτύρονται γιατί δεν τους αφήνουν να φλυαρούν με τις ώρες όταν η μονοπώληση του δημοσίου λόγου λειτουργεί υπονομευτικά στη δυνατότητα έκφρασης των υπολοίπων βουλευτών. Ο σύγχρονος σεβασμός, φευ, στις κοινοβουλευτικές διαδικασίες περνάει μέσα από έναν ιδιότυπο βλαχομπάροκ νεοσταλινισμό βαλκανικού τύπου.

Όμως, στην ιστορία ο μοναδικός «Κανένας» που γνωρίζουμε ήταν ο Οδυσσέας. Και μπορεί η κοινωνία να αναζητεί έναν «πολυμήχανο» για κυβερνήτη ή επικεφαλής της αντιπολίτευσης, αλλά όσο δεν τον βρίσκει είτε θα πηγαίνει σπίτι της (αποχή) είτε θα επιλέγει την ύστατη ώρα στη λογική του «μη χείρον βέλτιστον». Έτσι, όμως, δεν θα πάμε μακριά. Και σίγουρα όχι ... μπροστά.

* Ο Αργύρης Αργυριάδης είναι Δικηγόρος - www.argiriadis.gr

Γεωργία Παπαγιάννη

Ειδική Παθολόγος

MSc στον Σακχαρώδη Διαβήτη

Τ. Διευθύντρια Ε.Σ.Υ.

Βικέλα 1, Βέροια - 3ος Όροφος

2331 181131 ☎ 6948 203574

paragianni.georgia@yahoo.gr

«Δυο πόρτες έχει η ζωή»

(γράφει ο **Θανάσης Σκούφιας***)

Εμμανουήλ Καραλής, αλλιώς Μανόλο. Αθλητής υψηλού επιπέδου, σύμβολο υπέρβασης, πηγή έμπνευσης. Στη πρόσφατη παρουσίαση του βιβλίου «Όταν κοιτάς από ψηλά» του Νίκου Μιχαλόπουλου για τα πεπραγμένα του νεαρού αθλητή, παρέστη και ο Έλληνας πρωθυπουργός. Η τοποθέτηση του ολοκληρώθηκε ως εξής: «Η ζωή έχει δύο δρόμους: ή θα ζεις στη σκιά των φόβων σου, ή θα βρεις έναν τρόπο να τους ξεπεράσεις». Η πρόθεση του σίγουρα ήταν εμψυχωτική. Η πραγματικότητα ωστόσο είναι διαφορετική.

Ο Μανόλο είναι ένα παιδί που βίωσε ρατσισμό, μαθησιακές δυσκολίες, προκαταλήψεις, απόρριψη και παρόλο αυτά κατάφερε να «κοιτάζει από ψηλά». Προσοχή όμως! Η επιτυχία ενός ανθρώπου δεν πρέπει να γίνεται πρότυπο καθολικής εφαρμογής. Γιατί η αφήγηση της «ατομικής υπέρβασης», ότι όλοι μπορούμε να ξεπεράσουμε τα εμπόδια αν το θελήσουμε αρκετά, είναι βαθιά προβληματική.

Ακόμη και η σκληρή ατομική δουλειά, η εργατικότητα και το πάθος μπορούν να προσκρούσουν στα συστήματα κοινωνικού αποκλεισμού: ρατσισμός, σχολικές αποτυχίες, προκαταλήψεις στους χώρους εργασίας, έλλειψη πρόσβασης στην υγεία. Η έλλειψη ευκαιριών και δικαιωμάτων τις περισσότερες φορές υπερνικά τη προσωπική θέληση. Οι κοινωνικές «σκιές» δεσπόζουν, θέτοντας τελικά σημαντικά εμπόδια. Μακάρι να ήταν αποκλειστικά στην ευχέρεια μας το κατά πόσο θα πετύχουμε το στόχο μας.

Η δήλωση του Κυριάκου Μητσοτάκη άθελα της επιρρίπτει ευθύνη στα ίδια τα θύματα. «Εφόσον δεν τα καταφέρνεις, φταις εσύ που υποτάσσεσαι στους φόβους σου». Αυτή είναι η ουσία της. Πρόκειται για μια εσφαλμένη λογική που ορίζει πως κάποιος είναι για παράδειγμα φτωχός επειδή δεν εργάζεται αρκετά. Άλλο παράδειγμα; Μετανάστες

που δεν ενσωματώθηκαν επαρκώς, φέρουν αποκλειστικά οι ίδιοι την ευθύνη γιατί δεν προσαρμόστηκαν. Πρόκειται για μια λογική εν ολίγοις αποκομμένη από τη κοινωνική πραγματικότητα, μια λογική περισσότερο ιδεαλιστική.

Ο Καραλής μας εμπνέει, τον καμαρώνουμε και τον απολαμβάνουμε. Ταυτόχρονα όμως στέκεται αφορμή και για περισυλλογή. Αφορμή για να σκεφτούμε ανθρώπους με όνειρα και πείσμα από το περιβάλλον μας που τελικά δεν τα υλοποίησαν. Αφορμή για να σκεφτούμε γιατί παραμένουν τα όνειρα αυτά ανεκπλήρωτα. Αφορμή για να κατανοήσουμε τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν πολλοί συνάνθρωποι μας και εντοπίσουμε την αιτία ύπαρξής τους, περιορίζοντας τα «θέλω» τους.

Η πρωθυπουργική διατύπωση είναι εντελώς λάθος. Για να καταφέρει ο άνθρωπος «να κοιτάει από ψηλά» πρέπει καταρχάς να γίνει κατανοητό τι συμβαίνει στα χαμηλά. Εκεί έχουμε χρέος να στρίψουμε τη προσοχή μας και να αναζητήσουμε λύσεις. Πρόκειται για το σημείο εκείνο που το προσωπικό πάθος κοντράρεται με θεσμικά εμπόδια και κοινωνικά στερεότυπα, υποτάσσοντας ακόμη και την προσωπική θέληση. Για να αποκτήσει νόημα ο τίτλος του βιβλίου, για να «κοιτάμε όλοι από ψηλά» απαιτείται η άρση κάθε λογής φραγμών. Γιατί πολλοί άνθρωποι ζουν τελικά στα χαμηλά όχι από επιλογή, αλλά από συνέπεια.

*** Ο Θανάσης Σκούφιας** είναι MSc φοιτητής Διοίκησης Ανθρώπινου Δυναμικού, Ηγεσίας & Επικοινωνίας - Πτυχιούχος τμ. Βαλκανικών Σλαβικών και Ανατολικών Σπουδών ■

THOMIDIS
The Art of Refinishing

Ε.Ο. Βέροιας - Νάουσας
(Διατελέσουμε Σ.Ε. Νάουσας)

τηλ. 23320 41398
κιν. 6953 07 44 58

Παρέχεται όχημα εξυπηρέτησης μέχρι την παραλαβή του αυτοκινήτου σας από το φανοποιείο!!!

ΔΑΣΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΟΡΕΙΝΩΝ ΠΙΕΡΙΩΝ

ΟΞΙΑ **ΚΑΘΑΡΑ & ΠΟΙΟΤΙΚΑ** **ΔΡΥΣ**

Για τη σόμπα, το τζάκι, τον λέβητα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΣΑΣ ΚΑΛΕΣΤΕ:
6948308561

Η Συντριβή της Υποκρισίας

του Μάξιμου Παφίλη, Επισκόπου Μελιτηνής

Η Κυριακή της Σαμαρείτιδος ελέγχει τις ψυχές μας. Διότι πώς η καρδιά δεν ταραάζεται, όταν ο Χριστός, παραμερίζοντας κάθε φραγμό, αποκαλύπτεται στην «αμαρτωλή» των πέντε ανδρών; Και ποια τείχη αυτάρκειας δεν δοκιμάζονται, όταν η αγάπη Του μοιάζει να διαλύει έθνη και σημαίες, τιμώντας τον «ξένο»; Το φως από το πηγάδι της Συχάρ γίνεται έτσι ένα γόνιμο σκάνδαλο, που καλεί σε μια βαθύτερη, καθολική αλήθεια.

Ήταν μεσημέρι, ώρα έκτη, και ο Ήλιος, σιδερένιος τροχός βασιανιστηρίου, έκαιγε τις πέτρες. Στο βάθος, μια γυναίκα πλησιάζει, σκιά αμφίβολη κάτω από το ανελέητο φως, κουβαλώντας το άδειο αγγείο της προσδοκίας. Και Εκείνος, καθισμένος, κουρασμένος, περιμένει. Η σιωπή πυκνή, σχεδόν αισθητή, ένας προάγγελος λόγων που θα σπάσουν φράγματα αιώνων. Μια σκηνή λιτή, σχεδόν γυμνή, όπου όμως συμπυκνώνεται ολόκληρη η τραγωδία και η ελπίδα της ανθρωπίνης ιστορίας. Δεν είναι οι λαμπροί ναοί, ούτε οι θορυβώδεις αγορές ο τόπος της αποκάλυψης, μα ένα ξεχασμένο πηγάδι, σύνορο ανάμεσα σε δύο κόσμους που αλληλομισούνται.

Εδώ, στο απροσδόκητο, στο περιθώριο, συντελείται η πραγματική λειτουργία. «Έρχεται γυνή εκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· δός μοι πιεῖν» (Ιω. δ' 7). Δύο κόσμοι σε απόσταση αναπνοῆς, δύο δίψες που συναντώνται σαν ποτάμια υπόγεια. Η δική της για νερό, η δική Του για μια ψυχή. Στην καρδιά της, ένας χειμώνας μακρύς, και μια φωνή μέσα της για κάτι που ούτε η ίδια δεν μπορεί να ονομάσει. Και το φρέαρ βαθύ, σαν τις μνήμες που δεν λέγονται, γεμάτο σκιές προγόνων και παραδόσεων σαν σκουριασμένες άγκυρες. «Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ;» (Ιω. δ' 12). Η ερώτηση κρέμεται στον καυτό αέρα, βαριά σαν ανείπωτη μοίρα. Μια στιγμή σαν αυτή, μια ρωγμή στην αλληλουχία, όπου το αιώνιο εισβάλλει στο εφήμερο. Οι μαθητές Του, πιστοί στις διακρίσεις, στους τύπους, «ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι» (Ιω. δ' 8), αφήνοντάς Τον μόνο με την «ακατάλληλη», την «άλλη». Πόσο εύκολα χτίζουμε τα τείχη μας, πόσο εύκολα καταδικάζουμε στο όνομά Σου, φορώντας τη μάσκα της ευσεβείας για να κρύψουμε την εσωτερική μας φτώχεια, την άβυσσο της δικῆς μας αμαρτωλότητας. Εσύ, όμως, μιλάς μαζί της. Κι ήρθε ένας άνεμος παράξενος, απ' τα βάθη της Ιουδαίας, φέρνοντας έναν λόγο σαν σπόρο που θα γινόταν δέντρο μεγάλο, με κλαδιά απλωμένα πάνω από σύνορα και φυλές. «Εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ... σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἅν σοι ὕδωρ ζῶν» (Ιω. δ' 10). Στα μάτια της καθρεφτίζεται η έκπληξη, ίσως και ο φόβος. Μια γυναίκα μόνη, στιγμιτισμένη, απέναντι σε έναν ξένο που της ζητά νερό, μα της προσφέρει μια άλλη δίψα, μια άλλη πηγή. Η καρδιά της πουλί φυλακισμένο, χτυπά δυνατά στα κάγκελα του στήθους. Και τότε, τα λόγια Του σαν ποταμός ορμητικός άρχισαν να ξεπλένουν την πέτρα της προκατάληψης, να σμιλεύουν νέες όχθες στην ψυχή της. «Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δὲ ἂν πῖνῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα» (Ιω. δ' 13-14). Η υπόσχεση μιας αθανασίας όχι σαν μνημείο ψυχρό, μα σαν αέναη ροή ζωῆς. Πράγματι, όπως παρατηρεῖ ο Άγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, το Πνεῦμα είναι αυτό που καλεῖται ὕδωρ, εξηγώντας με γλαφυρότητα, «διὰ δὲ τοῦ ὕδατος, τὸν καθαρὸν τὸν ἐξ αὐτοῦ, καὶ τὴν πολλὴν παραψυχὴν τῆς ὑποδεχομένης αὐτὸ δια-

νοίας ἐμφαίνων».[1]

Η Σαμαρείτισσα, η εξορισμένη μέσα στην ίδια της την πατρίδα, η «άλλη» για τους Ιουδαίους, γίνεται ο αποδέκτης μιας αποκάλυψης που υπερβαίνει τα στενά όρια της φυλής και του Νόμου. Ο διάλογος αυτός είναι μια πράξη ανατροπῆς των κυρίαρχων αφηγήσεων, μια χειρονομία που γκρεμίζει τα σύνορα που ο άνθρωπος υψώνει. Η Ορθοδοξία, λοιπόν, δεν έχει ανάγκη κανένα έθνος. Ούτε την Ελλάδα, ούτε τη Ρουμανία, ούτε τη Ρωσία. Η Ορθόδοξη πίστη προσπερνά όλα τα έθνη, τα χρώματα, τις γλώσσες και παραδόσεις, σαν τον άνεμο που φυσά «ὅπου θέλει» (Ιω. γ' 8), χωρίς να ρωτά διαβατήρια. Διότι ο Χριστός κατοικεί στην καρδιά φτωχῆς μάνας σε χωριό της Κένυας, στα στήθη του φυλακισμένου στο Περού, του πληγωμένου στη Μιανμάρ, της εγκαταλελειμμένης γριούλας στο Καστελόριζο, του ορφανού σε φτωχό νησί του Ειρηνικού Ωκεανού. Λες, λοιπόν, εσύ, με την αυτοπεποίθηση του πολύξερου, του παραδοσιακού, ότι ο Χριστός θα σεβαστεί τη δική σου, ας πούμε, «βυζαντινή» μεγαλοπρέπεια, και θα σε τοποθετήσει σε θέση υψηλότερη; Τι ειρωνεία! Οι παραδόσεις και οι γλώσσες είναι όμορφες, σαν κεντήματα παλιά, και οφείλουμε να τις σεβόμαστε, δεν είναι όμως αυτοσκοπός, δεν είναι το τέρμα της αναζήτησης. Κολλάμε στο γράμμα του νόμου, σε αριθμούς και ημερολόγια, σε τύπους και σχήματα, ενώ η καρδιά παραμένει έρημη χώρα. Ο Χριστός, όμως, μας ακυρώνει όλους, γκρεμίζει τις βεβαιότητές μας σαν πύργους από τραπουλόχαρτα. Δεν υπάρχουν τόποι προνομιακοί και σύμβολα μαγικά για να λατρέψεις τον Θεό, παρά μόνον η καρδιά σου, αυτή η σπηλιά η σκοτεινή που μπορεί να γίνει ναός φωτεινός, ο μόνος αληθινός ναός του Κυρίου. Εντός σου. Και αυτή η συνάντηση στο φρέαρ της Συχάρ το επιβεβαιώνει με τρόπο εκκωφαντικό: «Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ» (Ιω. δ' 23). Η λατρεία δεν περιορίζεται γεωγραφικά. Ο Βασίλειος Σελευκείας, ερμηνεύοντας το «Γύναι, πίστευσόν μοι, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ, οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ Πατρὶ», σημειώνει καυστικά πως «Ὡραν δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἐπιδημίαν καλεῖ, ἐπεὶ περ πνεῦμα ὦν ὁ Θεός, οὐ τότῳ περιορίζεται. Ἀρμοδίως δὲ ἔκατος προσκυνεῖ ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ».[2] Φαίνεται

ὅτι η σωτηρία, αν και «ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν» (Ιω. δ' 22), δεν παραμένει εγκλωβισμένη εκεί, αλλά απλώνεται σαν φως που δεν γνωρίζει φραγμούς.

Και εσύ, που αυτοαποκαλείσαι χριστιανός, πόσο συχνά μετράς το κόστος πριν δείξεις αγάπη; Πόσο συχνά αποφεύγεις τον λεπρό, τον περιθωριακό, τον αμαρτωλό στα μάτια των πολλών, για να μη «μολυνθείς» ή για να μη σπιλώσεις την καλή σου φήμη; Ο Χριστός μίλησε με την «αμαρτωλή» Σαμαρείτιδα, αψηφώντας τις κραυγές των ευσεβών φυλάκων του Δόγματος, χωρίς να υπολογίσει το κόστος. Δεν αφήνουμε την υποκρισία, αυτό το σκουλήκι που τρώει τα σωθικά της πίστης, να δολοφονεί την αγάπη, να ακυρώνει το παράδειγμα του Χριστού; Η γλώσσα σου στάζει μέλι όταν μιλάς για αγάπη, μα τα χέρια σου παραμένουν δεμένα, η καρδιά σου κλειστή σαν τάφος. Τι σε νοιάζει τελικά; Η κρίση των γειτόνων σε αυτά τα λίγα, τα άδεια χρόνια πάνω στη γη, ή η ματιά του Χριστού στην αιωνιότητα που απλώνεται μπροστά σου σαν άβυσσος; Το φως του κόσμου δεν μπορεί να κρυφτεί κάτω από τον μόδιο της μικρόψυχης ευπρέπειάς σου.

Η γυναίκα, στην αρχή επιφυλακτική, σχεδόν εχθρική, «Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὦν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὐσῆς γυναικὸς Σαμαρείτιδος;» (Ιω. δ' 9), αρχίζει να αφουγκράζεται κάτι πέρα από τις λέξεις. Μια δόνηση στον αέρα, μια ποιότητα στο βλέμμα του Ξένου που την κάνει να ξεχάσει για μια στιγμή την υδρία της, τους πέντε άνδρες, τη μοναξιά που είναι σαν σκιά που ψιθυρίζει το όνομα «Ποτέ πια». Η καρδιά της, αυτός ο ξερός κήπος, αρχίζει να νιώθει μια αμυδρή υπόσχεση άνοιξης. Και οι λέξεις Του, σαν ποταμός ορμητικός, ξεπλένουν την αποξηραμένη κοίτη της ψυχῆς της. Γιατί η ζωή, συχνά, δεν είναι παρά μια κραυγή μέσα στη νύχτα, ένας λαβύρινθος με κερασμένες νυχτερίδες, όπου ψάχνουμε μάταια το πρόσωπό μας. Εκείνος της μιλά για ένα νερό που δεν είναι αυτού του κόσμου, για μια δίψα που μόνον το άπειρο μπορεί να σβήσει. Η αποκάλυψη δεν έρχεται με βροντές και αστραπές, αλλά σαν ψίθυρος, σαν άγγιγμα φτερού πεταλούδας. «Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν» (Ιω. δ' 15). Η αρχική της

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα ➔

επιθυμία για απλή διευκόλυνση μεταμορφώνεται, ασυνείδητα ίσως, σε κάτι βαθύτερο.

Η συζήτηση προχωρά, αγγίζοντας τα πιο ευαίσθητα σημεία της ζωής της, τις κρυφές πληγές, τις αποτυχημένες αναζητήσεις. «Πέντε γάρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ» (Ιω. δ΄ 18). Ο λόγος Του, σαν χειρουργικό νυστέρι, αποκαλύπτει την αλήθεια, όχι για να καταδικάσει, αλλά για να θεραπεύσει. Και τότε, η αναγνώριση: «Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ» (Ιω. δ΄ 19). Η γυναίκα, αυτό το φοβισμένο πουλί στο κλουβί των παραδόσεων, αρχίζει να σπάει τα δεσμά. Το ζήτημα της λατρείας, του «πού», γίνεται το επίκεντρο. Οι πατέρες τους στο όρος Γαριζίν, οι Ιουδαίοι στην Ιερουσαλήμ. Παραδόσεις σαν πόλεις χαμένες σε παλιούς χάρτες, που ορίζουν σύνορα και αποκλεισμούς. Και η απάντηση του Χριστού, γροθιά που γκρεμίζει τα τείχη: «Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν» (Ιω. δ΄ 24). Όχι εδώ ή εκεί, όχι με συγκεκριμένους τύπους ή τελεουργίες που συχνά γίνονται άδεια κελύφη, αλλά με την καρδιά γυμνή, με την ψυχή στραμμένη προς το Φως, σαν ηλιοτρόπιο που ακολουθεί τον ήλιο. Η γλώσσα των προκαταλήψεων, αυτό το πεδίο μάχης σπαρμένο με νάρκες, παραμερίζεται για να αποκαλυφθεί ένας νέος ορίζοντας.

Η στιγμή της μεγάλης αποκάλυψης πλησιάζει. «Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα» (Ιω. δ΄ 25). Η προσδοκία τόσων αιώνων, ο ψίθυρος των προφητών, η ελπίδα ενός λαού, συμπυκνωμένα στα λόγια μιας γυναίκας στιγματισμένης. Και η απάντηση, απλή, άμεση, σαν το νερό που κυλά: «Ἐγὼ εἰμι ὁ λαλῶν σοι» (Ιω. δ΄ 26). Η στιγμή αυτή, μια λεπτή ειρωνεία της ιστορίας, όπου ο Μεσσίας αποκαλύπτεται όχι στους ευσεβεῖς και τους ισχυρούς, αλλά σε μια άγνωστη Σαμαρείτιδα, μια αλλοεθνή, μια «ανήθικη». Και οι μαθητές επιστρέφουν, για να θαυμάσουν, για να μην καταλάβουν ίσως, την υπέρβαση που συντελέστηκε. Η γυναίκα, όμως, αφήνει την υδρία της, σύμβολο της παλιάς της ζωής, και τρέχει στην πόλη, γίνεται απόστολος πριν από τους αποστόλους, μάρτυρας μιας συνάντησης που άλλαξε τα πάντα. Η καρδιά της, σαν χωράφι έτοιμο για σπορά, έχει δεχτεί τον λόγο. Και αυτός ο λόγος θα γίνει ένα πεισματάρικο λουλούδι που θα ανθίσει στην έρημο της Σαμάρειας. Γιατί η συνάντηση με τον Χριστό είναι πάντα μια βίαιη χάρη, που ανατρέπει τις βεβαιότητές μας και μας καλεί σε μια νέα ζωή.

Η «λατρεία εν πνεύματι και αληθεία» δεν είναι μια αφηρημένη έννοια, μια φιλοσοφική τοποθέτηση για τους λίγους, τους «πνευματικούς». Είναι μια πρόσκληση σε μια ζωή μεταμορφωμένη, όπου κάθε πράξη, κάθε σκέψη, κάθε ανάσα γίνεται μέρος αυτής της λατρείας. Γιατί η αλήθεια δεν είναι ένα σύνολο δογμάτων που αποστηθίζουμε, αλλά ο ίδιος ο Χριστός, ο ζωντανός Λόγος που ενσαρκώνεται στην καθημερινότητά μας, στις σχέσεις μας, στις σιωπές μας. Και το Πνεύμα, αυτό το αόρατο ποτάμι που κυλά κάτω από την επιφάνεια των πραγμάτων, είναι αυτό που ζωοποιεί, που δίνει νόημα, που μετατρέπει την πορεία μας από μια τυχαία ακολουθία γεγονότων σε μια πορεία προς τη θέωση. Η συνάντηση στο φρέαρ είναι μια μικρογραφία αυτής της πορείας. Η γυναίκα έρχεται κουβαλώντας το βάρος της ιστορίας της, των αποτυχιών της, της κοινωνικής της απόρριψης, ένα σώμα-χάρτης από σημάδια και ιστορίες. Ο Χριστός δεν την απορρίπτει, δεν την κρίνει με βάση το παρελθόν της. Βλέπει πέρα από τις ετικέτες, πέρα από τις αμαρτίες, την αιώνια δίψα της ψυχής της. Και της προσφέρει όχι μια εύκολη λύση, όχι μια μαγική συνταγή, αλλά τον εαυτό Του. «Ἐγὼ εἰμι ὁ λαλῶν σοι».

Η σπουδή των μαθητών, η απορία τους «ὅτι μετὰ γυναικὸς ἔλαλει» (Ιω. δ΄ 27), αποκαλύπτει πόσο βαθιά ριζωμένες ήταν οι προκαταλήψεις, ακόμα και σε εκείνους που Τον ακολουθούσαν. Η έκπληξή τους δεν αφορούσε το περιεχόμενο της συνομιλίας, αλλά το ίδιο το γεγονός της συνομιλίας. Μια γυναίκα. Μια Σαμαρείτισσα. Διπλό σκάνδαλο. Και όμως, μέσα από αυτό το σκάνδαλο, η χάρη βρίσκει δρόμο. Η Ορθοδοξία, όταν είναι αληθινή, δεν φοβάται να σκανδαλίσει τον κόσμο, όχι με προκλητικές συμπεριφορές, αλλά με την αντισυμβατική της αγάπη, με την ικανότητά της να αγκαλιάζει τον απόβλητο, τον περιφρονημένο. Η Εκκλησία δεν είναι μουσείο αγίων, αλλά νοσοκομείο αμαρτωλών. Και αν εμείς, που ισχυριζόμαστε ότι ανήκουμε σ’ αυτήν, δεν έχουμε το θάρρος να λερώσουμε τα χέρια μας, να πλησιάσουμε τον «άλλο», τον διαφορετικό, τότε έχουμε προδώσει την ίδια την ουσία της πίστης μας. Η καρδιά της Ορθοδοξίας χτυπά πιο δυνατά όχι στις λαμπρές τελετές, αλλά στις ταπεινές γωνιές του κόσμου, όπου μια ψυχή αναγνωρίζει τη δίψα της και συναντά Εκείνον που είναι η μόνη πηγή.

Η τροφή του Χριστού, «ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον» (Ιω. δ΄ 34), είναι μια ακόμα αποκάλυψη. Η ζωή Του δεν καθορίζεται από τις υλικές ανάγκες, αλλά από μια βαθύτερη πείνα: την εκπλήρωση της αποστολής Του. Και αυτή η αποστολή είναι ο θερισμός. «Ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη» (Ιω. δ΄ 35). Οι αγροί δεν είναι μόνο η Ιουδαία, αλλά ολόκληρος ο κόσμος, η Σαμάρεια, η Μιποτσουάνα, η Ινδονησία, η Μογγολία. Ο σπόρος έχει πέσει από άλλους, «ἄλλοι κεκοπιάκασι» (Ιω. δ΄ 38), οι προφῆτες, οι δίκαιοι της Παλαιάς Διαθήκης, ίσως και οι αφανείς αναζητητές της αλήθειας σε κάθε έθνος και εποχή. Και τώρα είναι η ώρα του θερισμού, η ώρα της Εκκλησίας να απλώσει τα χέρια της και να συγκεντρώσει τον καρπό. Και εσύ, τι κάνεις; Μένεις θεατής, κριτής των θεριστών, ή γίνεσαι και εσύ ένας από αυτούς, με το δρεπάνι της πίστης και της αγάπης, έτοιμος να μοιραστείς τον κόπο και τη χαρά; Η πίστη της Σαμαρείτιδος, που φούντωσε σαν απότομη πυρκαγιά σε ξερό δάσος, γίνεται το παράδειγμα. «Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός;» (Ιω. δ΄ 29). Δεν κρατά την εμπειρία για τον εαυτό της. Τη μοιράζεται, γίνεται κήρυκας, και οι συμπολίτες της έρχονται, βλέπουν, πιστεύουν. Η αρχική τους πίστη βασίζεται στη μαρτυρία της γυναίκας, μα στη συνέχεια, μετά τη διήμερη παραμονή του Χριστού μαζί τους, η πίστη τους στηρίζεται στην προσωπική εμπειρία: «Οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλίαν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ Χριστός» (Ιω. δ΄ 42). Αυτή η πορεία από την πίστη «δι’ ακοής» στην πίστη «δι’ εμπειρίας» είναι η ουσία της πνευματικής ζωής. Και εμείς, οι δήθεν φωτισμένοι, οι κληρονόμοι μιας ένδοξης παράδοσης, πόσο συχνά παραμένουμε στην επιφάνεια, στην «λαλιά», χωρίς να βουτάμε στα βαθιά νερά της προσωπικής συνάντησης; Η καρδιά, όταν μένει κλειστή, γίνεται σαν «τάφος κεκονιμένος» (Ματθ. 23:27), ωραίος εξωτερικά, αλλά γεμάτος οστά νεκρά. Μόνο το άνοιγμα, η ταπείνωση, η αναγνώριση της δικής μας φτώχειας και δίψας μπορεί να μας οδηγήσει στο ύδωρ το ζων. Και τότε, ίσως, θα μπορέσουμε και εμείς να πούμε, όχι από συνήθεια, όχι από επανάληψη, αλλά από τα βάθη της καρδιάς μας: «Οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου».

Η νύχτα έχει πέσει πλέον βαριά πάνω από τη Συχάρ της ψυχής μου. Το φεγγάρι, κίτρινο κρανίο στον ουρανό, ρίχνει ένα φως χλωμό πάνω στις σκιές των ανεκπλήρωτων πόθων μου, των

μισοτελειωμένων προσευχών. Στέκομαι ακόμα εδώ, στο χέλος του φρέατος, και η σιωπή είναι τόσο πυκνή που θα μπορούσα να την κόψω με μαχαίρι. Οι λέξεις έχουν στερέψει, οι θεολογίες έχουν σωπάσει, και μένει μόνο αυτή η γυμνή αναμονή, αυτή η σιωπηλή ερώτηση που κρέμεται στον αέρα σαν σταγόνα δρόσου σε ιστό αράχνης. Ποιος είμαι; Ποιος είσαι; Και τι είναι αυτό το νερό που υποσχεσαι, όταν γύρω μου βλέπω μόνο την έρημο των ανθρώπινων σχέσεων, τις άμμους της ματαιοδοξίας να καταπίνουν κάθε ελπίδα; Μια δίψα σαν μαύρο άλογο καλπάζει στις ερήμους της καρδιάς, αφήνοντας πίσω της σύννεφα σκόνης και ανεκπλήρωτων πόθων.

Ίσως η απάντηση να μην βρίσκεται στις μεγάλες αποκαλύψεις, στις εκστατικές εμπειρίες που τόσο ποθούμε, αλλά στις μικρές, ταπεινές στιγμές όπου η χάρη αγγίζει την καρδιά μας σαν φτερό αγγέλου. Στην απροσδόκητη καλοσύνη ενός ξένου, στη σιωπηλή κατανόηση ενός φίλου, στην ομορφιά ενός ηλιοβασιλέματος που σου κόβει την ανάσα. Εκεί, σε αυτές τις ρωγμές της καθημερινότητας, το ύδωρ το ζων βρίσκει τρόπο να εισχωρήσει, να ποτίσει την ξερή γη της ψυχής. Και τότε, η δίψα δεν είναι πια κατάρρα, αλλά ευλογία, η πυξίδα που μας δείχνει την κατεύθυνση προς την Πηγή. Η υδρία μου, σύμβολο των περιορισμών μου, των φόβων μου, ας γίνει θραύσματα στα πόδια Του. Δεν τη χρειάζομαι πια. Γιατί Αυτός που στέκεται απέναντί μου είναι η ίδια η Πηγή, ο Ωκεανός της αγάπης που μπορεί να καταπιεί όλες τις ερήμους μου. Και το σκοτάδι που με περιβάλλει δεν είναι το τέλος, αλλά η αρχή. Η αρχή μιας νύχτας ιερής, όπου η ψυχή, σαν νυχτολούλουδο, ανοίγει τα πέταλά της για να υποδεχτεί τη μυστική δροσιά του Θεού. Η κραυγή μου σιγά σιγά γίνεται ψίθυρος, και ο ψίθυρος προσευχή. Μια προσευχή χωρίς λόγια, μια παράδοση άνευ όρων στην άβυσσο της ευσπλαχνίας Του. Και μέσα σ’ αυτή την άβυσσο, βρίσκω επιτέλους την ειρήνη που τόσο αναζητούσα, μια ειρήνη που «ὑπερέχει πάντα νοῦν» (Φιλipp. δ΄ 7). Η φωνή Του, όχι πια μακρινή, όχι φωνή από σελίδες παλιές, αλλά ηχώ μέσα στο κενό μου, σαν καμπάνα που σημαίνει σε πόλη βυθισμένη.

[1] Κύριλλος Αλεξανδρείας. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Αλεξανδρείας τὰ εὐρισκόμενα πάντα. Ἐν Patrologiae Cursus Completus: Series Graeca. Ἐπιμέλεια Jacques-Paul Migne. Τόμος 70. Paris: J.-P. Migne, 1859, σελ. 96.

[2] Βασίλειος Σελευκείας. Βασιλείου Ἐπισκόπου Σελευκείας τὰ σωζόμενα πάντα. Ἐν Patrologiae Cursus Completus: Series Graeca. Ἐπιμέλεια Jacques-Paul Migne. Τόμος 85. Paris: J.-P. Migne, 1864, στ. 1421. ■

*** Ο Επίσκοπος Μελιτηνής κ. Μάξιμος Παφίλης είναι βοηθός Επίσκοπος στην Αρχιεπισκοπή Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας, η οποία υπάγεται στο Οικουμενικό Πατριαρχείο**

Κέρδη για τους λίγους και μόνιμες ζημιές για τους πολλούς

του **Αλέκου Χατζηκώστα***

Σίγουρα η κατάσταση στην οικονομία δεν είναι ευχάριστη παρά τη κυβερνητική προπαγάνδα ότι «βρισκόμαστε σε τροχιά ανάπτυξης». Όμως δεν είναι η ζωή ίδια για όλους, όπως και η περίφημη ανάπτυξη και τ' αποτελέσματά της.

Υπάρχουν αυτοί που...χάνουν και αυτοί που κερδίζουν από τους παραπάνω. Οι πρώτοι είναι οι πολλοί και οι δεύτεροι οι λίγοι. Ίσως όλα αυτά φαντάζουν απλοϊκά. Όμως αυτή είναι η οικονομική πραγματικότητα. Ας γίνουμε συγκεκριμένοι:

Οι λίγοι:

- Το 2024 οι 101 εισηγμένες εταιρείες είχαν καθαρά κέρδη 11,3 δισ. ευρώ, αυξημένα κατά 4,4% σε σχέση με το 2023. Αυτό συνιστά ρεκόρ δετίας, δηλαδή από το 2019 μέχρι το 2024.

- Τα αθροιστικά κέρδη των συστημικών τραπεζών έφτασαν το 2024 τα 4,6 δισ. ευρώ. Το ποσό αυτό αντιστοιχεί στο 41% του συνόλου των κερδών όλων των εισηγμένων.

- Τα καθαρά κέρδη των τραπεζών το 1ο τρίμηνο του 2025 έφτασαν τα 1,242 δισ. ευρώ, με τα έσοδα από τόκους να διαμορφώνονται σε 2,038 δισ. ευρώ και τα έσοδα από προμήθειες σε 538,5 εκατ. ευρώ.

- Η διανομή κερδών στους μετόχους θα ξεπεράσει τα 4,58 δισ. ευρώ, ποσό που αντιστοιχεί στο 40% των καθαρών κερδών. Οι διανομές αυτές φέτος είναι υψηλότερες από τις περσινές (4,4 δισ.), οι οποίες με τη σειρά τους ήταν υψηλότερες από τις προπέρσινες κ.ο.κ.

Οι πολλοί:

- Το 2025 ο μέσος πραγματικός μισθός είναι 9% μικρότερος απ' ό,τι ήταν το 2011! Με τον πληθωρισμό της ίδιας περιόδου - δηλαδή τα τελευταία 15 χρόνια - να φτάνει το 18%, η πραγματική μείωση των μισθών φτάνει το 27%!

- Το 2025 ο μέσος μισθός προσεγ-

γίζει τον κατώτατο, με 1 στους 2 εργαζομένους (46,5%) να αμείβεται με μισθό μέχρι 1.000 ευρώ μεικτά!

- Πάνω από 70 δισ. ευρώ σε φόρους θα κληθούν να πληρώσουν το 2025 τα λαϊκά νοικοκυριά, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του προϋπολογισμού.

Πώς όμως βγαίνουν τα κέρδη θα αναρωτηθεί κανείς;

- Το 21,7%, πάνω από 2 στους 10 εργαζομένους στην Ελλάδα, κατατάσσονται στους χαμηλόμισθους, αφού λαμβάνουν τα 2/3 ή και λιγότερο από τη λεγόμενη «διάμεση μεικτή ωριαία αμοιβή».

- Τα στοιχεία της Eurostat (έτος 2022) δείχνουν πως η διάμεση μεικτή ωριαία αμοιβή στην Ελλάδα κυμαίνεται στα 8 ευρώ, με τους χαμηλόμισθους να λαμβάνουν κάτω από 5,3 ευρώ μεικτά την ώρα.

- Το 18,2% των γυναικών ανήκουν στους χαμηλόμισθους, έναντι 12,5% των ανδρών.

Σχεδόν 1 στις 4 γυναίκες (ποσοστό 23,4%) είναι χαμηλόμισθη που πληρώνεται κάτω από 5 ευρώ την ώρα.

- Η Ελλάδα καταγράφει το δεύτερο υψηλότερο ποσοστό 43% χαμηλόμισθων νέων κάτω των 30 ετών στην ΕΕ.

- Στον κλάδο του Τουρισμού (φιλοξενία και εστίαση) στη χώρα συγκεντρώνονται οι περισσότεροι χαμηλόμισθοι εργαζόμενοι, με ποσοστό 35,1% να λαμβάνουν κάτω από τα 2/3 της διάμεσης αμοιβής!

- Το 27,2% των εργαζομένων με σύμβαση ορισμένου χρόνου είναι χαμηλόμισθοι, έναντι 12,6% των εργαζομένων με αορίστου χρόνου σύμβαση.

Αυτά όλα είναι η καύσιμη ύλη για τα κέρδη των λίγων.

Τα παραπάνω στοιχεία επιβεβαιώνουν αυτό που βλέπουν οι εργαζόμενοι να συμβαίνει στην τσέπη τους

σήμερα: Και είναι αποτέλεσμα όλων των αντεργατικών μέτρων που ψήφισαν και εφάρμοσαν οι κυβερνήσεις ειδικά τα τελευταία 15 χρόνια, τόσο για τη συγκράτηση του λεγόμενου «μισθολογικού κόστους» όσο και για τη φοροληλασία των εργατικών - λαϊκών εισοδημάτων. Έτσι έφτασε η σημερινή κυβέρνηση της ΝΔ στα θηριώδη πλεονάσματα για τα οποία καμαρώνει, από τα οποία πετάει ένα ξεροκόμματο στα μεγαλύτερα θύματα της πολιτικής της. Επομένως το δίλλημα για τους πολλούς θα πρέπει να είναι: «Τα κέρδη του ή οι ζωές μας». Και αυτό πρακτικά σημαίνει οργανωμένο και διαρκή αγώνα!

* Δημοσιογράφος - συγγραφέας ■

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

της εβδομάδας που πέρασε

Λ. Τσαβδαρίδης: Θέμα ημερών η στελέχωση και λειτουργία του ΕΚΑΒ Αλεξάνδρειας σε 24ωρη βάση

Η λειτουργία Τομέα ΕΚΑΒ στην Αλεξάνδρεια Ημαθίας φαίνεται βρίσκεται πλέον στο τελικό στάδιο, με την επικείμενη στελέχωση να ανοίγει τον δρόμο για 24ωρη παρουσία ασθενοφόρου στην περιοχή. Η κάλυψη αυτή αναμένεται να εξυπηρετεί περίπου 45.000 κατοίκους, ενισχύοντας σημαντικά την άμεση πρόσβαση σε επείγουσα προνοσοκομειακή φροντίδα για τον τοπικό πληθυσμό.

Σύμφωνα με ενημέρωση του Υφυπουργού Ανάπτυξης Λάζαρου Τσαβδαρίδη, μετά από νέες επαφές με τον Υπουργό Υγείας Άδωνι Γεωργιάδη, τον Υφυπουργό Υγείας Μάριο Θεμιστοκλέους και τον Πρόεδρο του ΕΚΑΒ Γιώργο Χαραλάμπους, προχωρά άμεσα η πρόσληψη τεσσάρων επικουρικών διασωστών. Μαζί με έξι ακόμη μόνιμους εργαζόμενους του ΕΚΑΒ και του Κέντρου Υγείας Αλεξάνδρειας, θα συγκροτήσουν την απαραίτητη ομάδα για τη λειτουργία του νέου Τομέα. Το αίτημα για ενίσχυση των υπηρεσιών υγείας στην περιοχή είχε τεθεί επανειλημμένα από τοπικούς φορείς, ενώ σχετική αναφορά είχε καταθέσει ο ίδιος ο κ. Τσαβδαρίδης στη Βουλή τον Αύγουστο του 2024.

Υπογράφηκαν οι συμβάσεις για την αποκατάσταση του διατηρητέου στη Βερμίου στη Βέροια

Σε φάση υλοποίησης περνά το έργο αποκατάστασης και επανάχρησης του διατηρητέου κτιρίου επί της οδού Βερμίου 11 στη Βέροια, μετά την υπογραφή των σχετικών συμβάσεων μεταξύ του Δήμου Βέροιας και των αναδόχων εταιρειών.

Το έργο περιλαμβάνει αφενός την επικαιροποίηση της συνολικής μελέτης αποκατάστασης (στατική, αρχιτεκτονική, ηλεκτρομηχανολογική, καθώς και μελέτη συντήρησης ζωγραφικού διακόσμου) και αφετέρου εργασίες άρσης της ετοιμορροπίας του κτιρίου, όπως ενίσχυση υποστηλώσεων, αντιστηρίξεις και καθαρισμούς. Η παρέμβαση αναμένεται να πραγματοποιηθεί με βάση τις αρχές της σύγχρονης αποκατάστασης διατηρητέων κτισμάτων.

Απ. Βεσυρόπουλος: «Ξεκινά ο διαγωνισμός για το έργο αναβάθμισης εγκαταστάσεων του Χ.Κ. Σελίου»

Σε φάση υλοποίησης εισέρχεται το έργο αναβάθμισης του Χιονοδρομικού Κέντρου Σελίου, καθώς βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη η διαδικασία διακήρυξης του διαγωνισμού για την επιλογή αναδόχου. Ο προϋπολογισμός του έργου ανέρχεται περίπου στα 10 εκατομμύρια ευρώ και χρηματοδοτείται από το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας. Στο πλαίσιο του σχεδιασμού περιλαμβάνεται η κατασκευή υποδομής τεχνητής χιόνωσης μεγάλης κλίμακας, καθώς και η δημιουργία λιμνοδεξαμενής 45.000 κυβικών μέτρων για την υποστήριξή της. Το έργο αποτελεί μέρος ευρύτερης στρατηγικής αναβάθμισης των χιονοδρομικών κέντρων της Ημαθίας, με στόχο την ενίσχυση του τουριστικού προϊόντος της περιοχής. Σύμφωνα με τον βουλευτή Ημαθίας και Γενικό Γραμματέα της Κ.Ο. της Νέας Δημοκρατίας, Απόστολο Βεσυρόπουλο, πρόκειται για σημαντική εξέλιξη που ενισχύει τη θέση της Ημαθίας στον χάρτη του χειμερινού τουρισμού. Το έργο εντάχθηκε κατόπιν συνεργασίας με το Υπουργείο Τουρισμού και την αρμόδια υπουργό Όλγα Κεφαλογιάννη.

Συνάντηση Μπαρτζώκα με Υπ. Αγροτικής Ανάπτυξης για αποζημιώσεις βροχοπτώσεων, παγετού και παραμορφωμένα ροδάκινα

Συνάντηση με τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Κωνσταντίνο Τσιάρα είχε ο βουλευτής Ημαθίας Τάσος Μπαρτζώκας, κατά την οποία τέθηκαν εκ νέου τα ζητήματα των αποζημιώσεων για ζημιές σε καλλιέργειες από τις βροχοπτώσεις του περασμένου Αυγούστου, τον παγετό του Μαρτίου, καθώς και το πρόβλημα των παραμορφωμένων πυρηνοκάρπων.

Ο Υπουργός αναγνώρισε τη σοβαρότητα των επιπτώσεων για τους παραγωγούς της Ημαθίας και δεσμεύτηκε να εξετάσει τα σχετικά αιτήματα, ενώ ειδικά για τον παγετό σημείωσε ότι η αποτίμηση των ζημιών θα ολοκληρωθεί έως το τέλος Μαΐου, οπότε και θα ληφθούν αποφάσεις για τις αποζημιώσεις.

Ο κ. Μπαρτζώκας επανέφερε το αίτημα για έγκαιρη καταγραφή των πληγισίων εκτάσεων, ενεργοποίηση των αποζημιωτικών μηχανισμών και ένταξη των πληγέντων δενδροκαλλιεργειών σε πρόγραμμα αναδιάρθρωσης με ευρωπαϊκή χρηματοδότηση. Ο Υπουργός δεσμεύτηκε να εξετάσει και αυτή τη δυνατότητα, με στόχο τη διαμόρφωση μιας πιο μακροπρόθεσμης και βιώσιμης στήριξης για τους παραγωγούς της περιοχής. ■

InVeria

Εβδομαδιαία Ψηφιακή εφημερίδα

Διαθέσιμη μέσω InVeria.gr και newspaper.inveria.gr

 Διαφημιστείτε στην InVeria

→ Σε προνομιακές τιμές

✉ **Γίνετε συνδρομητές με μόλις 20 €/έτος**

✓ **Στηρίξτε την ανεξάρτητη φωνή της τοπικής ενημέρωσης!**

✉ **Επικοινωνία: info@inveria.gr**

ex
αλρετικα

**💣 Βραδιά... συγκινήσεων (έστω για κάποιους)
ήταν αυτή του Σαββάτου, κυρία μου.**

➡ Από τη μία ο ΟΦΗ δεν κατάφερε να ανατρέψει τα... σχέδια του Ολυμπιακού για την κατάκτηση ακόμη ενός «ντάμπλ», ξενερώνοντας όχι μόνο τους Κρητικούς οπαδούς φαντάζομαι...

➡ Από την άλλη, η νεαρή τραγουδίστρια **Κλαυδία Παπαδοπούλου** (Klavia) κατάφερε να αποδείξει πως ακόμα και αν δεν πας με αγγλόφωνο τραγούδι και δεν πατάς με εμφάνιση προκλητική, μπορείς επίσης να κάνεις μια αξιοπρεπή εμφάνιση στον διαγωνισμό της Eurovision.

 Για την μπάλα δεν θα ασχοληθώ περαιτέρω.

➡ Αλλά σχολιάζοντας λίγο παραπάνω την εμφάνιση της Ελληνίδας τραγουδίστριας αξίζει να σημειωθεί πως ήταν από τις λίγες φορές που την χάρηκα την συμμετοχή μας.

➡ Όχι για λόγους που αφορούν τον μουσικό διαγωνισμό, ο οποίος ούτως ή άλλως επιδέχεται πολλών αμφιλεγόμενων απόψεων, αλλά επειδή θεωρώ πως το τραγούδι «Αστερομάτα» ήρθε ως βάλαμο σε μια εποχή πλήρους μουσικής / πολιτιστικής παρακμής.

➡ Ήταν η απάντηση σε όσους φοβόμασταν πως οι καιροί μας μόνο εμετικούς τύπους και στίχους του Light μπορούν να μας προσφέρουν.

 Πλέον, η νέα γενιά πέρα από άναρθρα στιχάκια γεμάτα ύβρεις, σεξισμό και εξύμνηση της βίας, των ναρκωτικών και του εύκολου κέρδους, μπορεί να ρίξει και μια ματιά παραπίσω, στις ρίζες μας...

➡ Επιτέλους, πέρα από τα βοθρολύματα που τα βαπτίζουν στίχους και τους αλαλαγμούς που τους ονομάζουν μελωδία και μουσική, βγήκε και κάτι πιο ποιοτικό στο προσκήνιο.

➡ Ας ελπίσουμε να συμπαρασύρει η στροφή αυτή την γενικότερη μουσική αντίληψη των νέων και να επιζητά πέρα από τραγούδια για ντράγκια και γκόμενες και γούστα ακριβά, μελωδίες που να μιλούν για έννοιες και αξίες ανώτερες.

 Ξέρω, σαν μπάρμπας μιλάω. Μη και δεν είμαι; Αλλά, είτε μπάρμπας είτε όχι, εγώ συνεχίζω να πιστεύω πως η νέα γενιά δεν είναι χειρότερη από τη δική μου.

Η στήλη που σπάει τα... δόγματα

Με την υπογραφή του
Νίκου Βουδούρη

➡ Απλά καλείται να ζήσει σε μία εποχή που δεν είχαν την δυνατότητα να παίξουν στην αλάνα ή να έχουν ως συνήθεια τα Σαββατόβραδα να βλέπουν οικογενειακά ελληνικές ταινίες.

➡ Καλείται η νέα αυτή να ζήσει σε μία εποχή που οι γονείς τους άργησαν κι αυτοί να μεγαλώσουν... Και πως λοιπόν να μεταλαμπαδεύσουν ιδανικά και αξίες, όταν και οι ίδιοι δεν τα έχουν μέσα τους καλά ζυμωμένα;

ΥΓ: Την πιστεύω στ' αλήθεια τη νέα γενιά, όσο και αν είναι δύσκολο να εμπιστευθείς έναν αμούστακο πρωτάρη. Και δεν με απογοητεύει, συνήθως, αφού βρίσκει τον τρόπο πολλές φορές να μας συγκινήσει. Από ένα τραγούδι ή μια αθλητική επιτυχία, μέχρι και μία χαρούμενη προσωπική στιγμή των παιδιών ή παιδιών που γνωρίζεις και χαίρεσαι μαζί τους.

ΥΓ2: Φοβάμαι όλα αυτά που έγιναν για μένα, χωρίς εμένα. Αλλά περισσότερο φοβάμαι όλα αυτά που θα γίνουν για σένα, νέα και νέε που ακολουθείς, από μένα, χωρίς εσένα...